

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 6 - ČERVEN - CENA 15 Kč



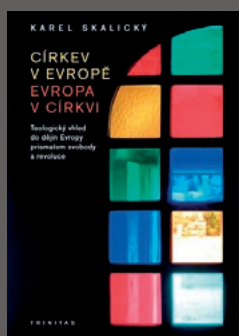
LÉKÁRNICKÁ POHÁDKA



Povídání (nejen) nad knihami hlubockého rodáka, teologa **KARLA SKALICKÉHO**

Srdečně Vás zveme na podvečerní besedu s prof. Karlem Skalickým, hlubockým rodákem a porevolučním duchovním našeho kostela, emeritním profesorem budějovické Teologické fakulty.

Středa 26. června v 17.00 hodin,
„Domeček“ (vedle infocentra), Masarykova ul.



Církev v Evropě - Evropa v Církvi

Monografie česko-římského teologa Karla Skalického se pokouší pohlédnout na evropskou historii, zvláště pak na dějiny 20. století v Československu a v zemích za železnou oponou, prizmatem klíčových historických přelomů – revolucí. Kniha si zachovává ráz napínavého vyprávění, obohaceného o jedinečné osobní svědectví autora, jenž žil převážnou část svého života v Římě, v centru církevního, teologického a politického dění.



Revolvit Lapidem

Monografie česko-římského teologa Karla Skalického se pokouší pohlédnout na evropskou historii, zvláště pak na dějiny 20. století v Československu a v zemích za železnou oponou, prizmatem klíčových historických přelomů – revolucí. Kniha si zachovává ráz napínavého vyprávění, obohaceného o jedinečné osobní svědectví autora, jenž žil převážnou část svého života v Římě, v centru církevního, teologického a politického dění.

6 Paní cvičitelka Marie Janoušová

8 Povídání s hlubockým lékárníkem

10 Dvůr Vondrov

16 Operace Glucinium – vzpomínková akce u Purkarce

17 Povězte to včelám

18 Proč kluci milují fotbal

22 Národní myslivecké slavnosti

Svět nebude zničen zlými, ale těmi, kdo se na ně dívají, aniž by cokoli udělali

Albert Einstein

Můžete klamat svým počínáním některé lidi nějaký čas, některé dokonce po celý čas. Ale nikdy ne všechny po celý čas.

Abraham Lincoln



Věřu jsem si nemyslela, že budu znovu demonstrovat na náměstích. (Kamarádka vtipkuje: Člověk, aby věčně odbíhal od plotny stávkovat!) Nebudu počítat rok osmašedesátý (to mi bylo sedm, sledovala jsem s babičkou ruské tanky projíždějící Štěpánovicemi, kdy dospělým bylo náhle jasné, že žádná revoluce za socialismus s lidskou tváří už nezvítězí). V roce 1989 mi bylo lehce pod třicet let, v kočárku dvouletou holčičku, která skandovala (správně ráčkovane) Havel na hrrrad! a v mém bříšku – nevím jestli skandoval – tříměsíční budoucí chlapec. Havel se na Hrad dostal. Nastala euforie – krásný pocit z tehdejší lidsky šťastné atmosféry, náhlé radosti a usměvavých, pozorných a pomáhajících lidí. Nastala krásná léta, kdy lidi byli pracovitější, nadšenější, všudypřítomná šed' se vybarvila a pomalu se měnila rozpadající se města pod lešenými dávno neopravovanými a zdevastovanými budovami. Obnovily se památky, zámky, ve kterých byly prasečáky, kostely, do kterých se nesmělo chodit, otevřely se hranice, které se nesměly překračovat... to všechno mizelo jak mávnutím kouzelného proutku. Ale postupem času ta čistota a radost tak nějak vyprchaly. Zkrátka realita ve skutečnosti nekončí happyendem jako v pohádkách.

A střih – skok o jednu generaci. Česká náměstí se dnes zase plní. Tentokrát už po mém boku stály dospělé děti – prostě jsme se náhodou sešli na budějovickém náměstí. Příjemný pocit, řeknu vám. Ještě příjemnější o ten rozměr, že na místě potkáte lidi podobného smýšlení, povědomých tváří svých vrstevníků, muže a ženy všeho věku, mladé maminky s kočárky, studenty, i staré pány a dámy. Konečně zase nasloucháte rozumným, slušným a klidným argumentům, vnímáte obavy o osudy této země, protože díky kauze Babiš vláda už dlouhodobě nereflakuje nastalé problémy týkající se morálního úpadku země, ekologie a vůbec obsahu toho všeho svinstva, které se nahromadilo kolem nás. To je také jako v pohádkách – chvíli nedáváte pozor a zlo a pýcha už má zase navrch.

Slyšet pravdu je tak hojivé a přesvědčivé, že člověka do hloubi duše mrzí, že na nejvyšších místech naší politické scény chybí opravdové osobnosti kvalitních lidských vlastností, které bychom mohli dávat svým dětem za vzor. Vnímání naladění a emotivity davu slušných lidí je opravdu jiný pocit, než naslouchat argumentům premiéra, či hradního mluvčího Ovčáčka,

či plácání politických figurek, skvěle placených ve svých funkcích. Které už mimochodem dobře vnímají, jak zrychluje jejich sešup po klouzačce směrem do kapitoly ostudné události historie dějin této země.

Na plných náměstích se cítíte dobře. Ve vlnách probíhají kolem vás úsměvy, radost z pospolitosti a vtipné glosy, které vás naladí optimističtější. Tady opravdu nikdo netvrdí, že krást se smí, vždyť všecí kradnú, trestně stíhaný premiér že je věc zvyku, řepka je naší zemi prospěšná plodina, a že obávám ze „spravedlivé“ ministryně spravedlnosti propadají jen hysterické osoby. Tady nikdo nezpochybňuje demokracii – mluví se jen o právu na vyjádření názoru. Jak Klement Gottwald, tak Hitler byli rovněž politici demokraticky zvolení – přesto se brzy měly národy přesvědčit o zlu, které samy probudily k životu.

Demokracie je zkrátka proces, a to mnohdy hodně bolestivý.

I proto jsem vám k zamyšlení přinesla promluvu Radkina Honzáka. I proto je tady citát Alberta Einsteina a prezidenta Lincoln.

Víte, na statečnosti a morálce nás všech záleží. Ano, je možná důležitý být najedený, dobře oblečený a bydlet v pěkném domě. Nezapomeňte ale v sobě budovat také to „neviditelné“. Svoji morálku, čistotu svého myšlení a dobré vztahy. A nešpiňte si své svědomí. Věřte tomu, že vyprat nejde. Věřte tomu, že ukradené dotace si do hrobu nevezme ani premiér Babiš. A že nepřinesly štěstí ani jeho dětem a ženám, kterým v jejich jménu zničil život.

Z tohoto pohledu myslím, že je dnešní krize naší společnosti dobrá pro to, abychom se probudili a znovu šli a znovu rovnali náš svět do charakterní podoby. Naši zemičku, naši Evropu. Protože je to nekončící proces.

Takže za sebe mohu říct, že pokud budu při smyslech, i ve svých devadesáti letech se zase dobelhám na další demonstraci. I do Prahy na Václavák. Bude-li potřeba.

P. S. Také na Hluboké se sešla v úterý 28. května skupina lidí, kteří v klidu a pohodě definovali, na čem jim záleží. Díky dvěma hlubockým vysokoškolačkám, kteří akci zorganizovali. A díky Mikuláši Minářovi, který vede boj za všechny české slušné lidi. Je to statečný kluk z Vodňan. Jsem ráda, že je Jihočechem. A ne, opravdu není placený Sörosem, jestli se vám to snaží někdo namluvit.

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 6 – červen 2019. Ročník 50.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžička
Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p. –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Zprávy z radnice

▪ Město Hluboká v současné době dokončuje akci Rozšíření hřbitova Hluboká. Chybí oprava komunikace před hřbitovem, zeď u vstupu a zámečnické výrobky. V průběhu stavby došlo k několika změnám v rozsahu díla – bylo upraveno odvodnění hřbitova tak, aby byla odvodněna i jižní část stávajícího hřbitova, byl přehodnocen rozsah opravy stávajícího hřbitova, byl přehodnocen rozsah opravy stávající hřbitovní zdi mezi starou a novou částí, musela být odvezena stávající nevhodná zemina a dovezená nová vč. ornice, došlo k doplnění vysázených stromů a k doplnění zábradlí na spojovací rampě. Největší položku představuje výměna a doplnění podloží. Další významnější položkou je oprava hřbitovní zdi. Protože se jedná o památkově významnou stavbu, je navržena tzv. zatíraná omítka, kterou by provedla firma se specializací na památkové objekty.

▪ Město připravuje rozšíření základní školy a to nástavbou stravovacího pavilonu. Po jednání o způsobu zastřešení v orgánech města a s Národním

památkovým ústavem byla vybrána varianta s plochou střechou, jedná se o variantu, která nejméně zasahuje do vzhledu školy a zámeckého parku.

▪ Město Hluboká v současné době připravuje několik akcí zaměřených na úpravu veřejných prostor v centrální části města. Jedná se o úpravě náměstí, stavbu parkoviště vedle sýpky, propojení prostoru u autobusových zastávek s náměstím, nový nástupní prostor pro turisty na cestě k zámku, nové využití bývalé sýpky, úpravu parkových ploch okolo sýpky, pod kostelem a domovem důchodců atd.

Z výše uvedených důvodů městský úřad navrhuje provést změnu územního plánu tak, aby odpovídal novým požadavkům na veřejný prostor města.

▪ Paní Chromá informovala o velikonoční dobročinné akci, v rámci které bylo vybráno 135 tisíc korun.

Společenská kronika

**Městský úřad blahopřeje občanům,
kteří v měsíci červnu 2019 oslaví významná výročí**

Anna Mrázková	Hluboká	94 let
Vlasta Kocourková	Hluboká	94 let
Marie Čadová	Hluboká	92 let
Marie Pešková	Hluboká	91 let
Zora Jakubíčková	Hluboká	90 let
Květoslava Beritová	Hluboká	85 let
Věra Rebanová	Hluboká	80 let
Eva Velecká	Hluboká	75 let
Věra Smetanová	Hluboká	75 let

**Do dalších let přejeme všem dobré zdraví,
spokojenost a osobní pohodu.**

**V měsíci červnu oslaví 50 let společného života „Zlatou svatbu“
manželé Vlastimil a Miloslava Novotných z Hluboké nad Vltavou**

Narodili se

Vojtěch Bárta	Hluboká
Viktorie Kotlasová	Hluboká
Tadeáš Švec	Kostelec
Michael Kocourek	Hluboká
Klára Stropnická	Hluboká
Adam Vaic	Hluboká
Mia Masák	Hluboká
Rozálie Bůbalová	Hluboká
Daniela Smetanová	Hluboká

Opustili nás

Zdeněk Muzikář	Jeznice
Vítězslav Kopecký	Hluboká
Růžena Váchová	Hluboká
František Domin	Hluboká

Smutná zpráva



Ve středu 29. května se naposledy rozloučila rodina a přátelé s Jaroslavem Komzákem (†41), který tragicky zahynul při dopravní nehodě. Ano, loučili se s tím příjemným, veselým a dobrým člověkem, pracovitým a férovým mužem, který na Hluboké jezdil jako kočí s kočárem. Vozil turisty k zámku a šťastné svatebčany, jeho kůň a vůz a on sám hrál při představení na otáčivém divadle v Českém Krumlově... Byl krásným detailem mozaiky života našeho města a bude tady navždy chybět.

Obec Nákří spolu s SDH by ráda pomohla jeho ženě a třem malým dětem v tomto velmi těžkém období, a proto pořádá veřejnou sbírku, jejímž cílem je vytvoření finanční rezervy jeho rodině. **Pomoci můžete každý jakoukoli finanční částkou poslanou na transparentní účet s číslem 288768958/0300. Děkujeme!**

Co jsem přinesl na demonstraci 6. května 2019

Radkin Honzák (psychiatr)



Jde o to, kam směřujeme. Ze svých zkušeností jsem si znalosti o sobě a o lidech srovnal asi takhle: Věříme, že svět je takový, jaký nám ho předkládá náš mozek, což je nástroj sice úžasný, rozhodně ale ne dokonalý. Všichni jsme drobtíčko nekonzistentní. Každý z nás něco jiného myslí, něco jiného říká, něco jiného dělá, něco

jiného chce a něco jiného doopravdy potřebuje. Dokud se nám to moc nerozbihá, jsme takzvaně zdraví a v pohodě. Přibližně totéž platí o zdraví a pohodě společnosti.

To, že dneska máme ekonomickou situaci, jakou v této středoevropské kotlině dosud nikdo nezažil, přijde mnohým nerozumně samozřejmé a jejich pomýlení proroci žádají trvalý růst prosperity. Bohužel není vyžadován osobnostní ani duchovní růst. Rozumem epochy se stalo uctívání konzumu. To není moc dobré.

Věci, které nevidíme, jsou často důležitější než ty, které vidíme. Slavná londýnská mlha 19. století byl smog, kterým nepronikly ultrafialové paprsky, což mělo za následek nedostatečnou tvorbu vitamínu D s výsledkem křivice, které se také říkalo anglická nemoc. Mám pocit, že tato společnost trpí jakousi morální křivicí, že je nutné, aby místo zamlžování skutečností a následování špatných vzorů se objevilo více vůle ke smyslu a směřování ke svobodě a pravdě.

Mojžíš dobře věděl, proč cestou z egyptského otroctví tahal Izraelity čtyřicet let po poušti (a nebylo to proto, že se s nimi styděl přijít do města). Potřeboval z nich setřást všechny stopy otročké morálky. My na to máme ještě deset let. Jak aktuálně vzkazuje Svatopluk Čech: Ze všech kleteb otročiny / jíž nás stihl Bůh / nejtrapnější, nejhroznější / otrocky je duch.

Absolutní demokracie neexistuje, jak správně napsala moje vnučka a dostala za to sardel, leč měli bychom své směřování k její ideální podobě zacílit. Že v první republice, která měla svůj nepochybný étos, pouze dvacet let budování demokracie nestačilo, velmi přesvědčivě ukázala republika druhá. Po krátkém nadechnutí po válce přišla dlouhá desetiletí ruského poddanství a je potřeba si uvědomit, že společenské vědomí

a zejména podvědomí se mění zvolna. Demokracii je třeba stále hájit. Některé věci jsou setrvačné, už proto, že podstata člověka je tatáž, jako byla před staletími. Krysaři Moskvy to vědí.

Žijeme v době, kterou Zygmund Bauman nazval tekutou a ten obraz odkazuje na její neustále měnící se tvar, na to, že kde byla včera záplava, je dnes bahno a zítra tam bude poušť. Ale dobro a zlo, pravda a lež jsou polární dvojice, které by měly být rozpoznávány v každé době a jejich jasné odlišení umožňuje přiklonit se na správnou stranu. Také je třeba je pojmenovat a to správně prosazovat v každodenním životě, a nejen tehdy, když se nás sejde víc. To chce víc občanské statečnosti – protože odporovat většinovému názoru je náročné, a víc apoštolů pravdy. Že jich tu moc není, to ukázala nedávná doba plná strašení a nabídky diktátorské ochrany s následným politickým ziskem demagogů.

Demokracie není panováním, nýbrž prací k zabezpečení spravedlnosti. A spravedlnost je matematika humanity.

To řekl ve svém prvním projevu k svobodnému národu jeho první prezident. Na jeho slova můžeme s pocitem frustrace jen vzpomínat, protože surrealistické panování, které předvádí současné vládnoucí bratrstvo, nemá s Masarykovou myšlenkou nic společného.

Moc je úžasná droga, je okouzluje pro všechny, pro ty, kdo ji drží, i pro podmaněné. Jako jiné klamavé reklamy nabízí ochranu a bezpečí a magicky přitahuje ty dvě třetiny našich poslušných spoluobčanů, kteří neunesou svobodu. Mám někdy pocit, že mnoho Čechů vidí ve vedoucích představitelích přímo Bohem nadané, určené a požehnané monarchy a ti zase opevnění na Hradě a ve svých hnízdech se chovají patřičně zpupně a konají, jak se jim zachce.

Netoužím po moci, přál bych nám jen, aby ti, kteří se cítí být dnes mocní, dodržovali pravidla a nedělali z nás, kteří exekutivu nevládneme, napřed pitomce a posléze otroky svých choutek. To, že byli zvoleni, neznamená, že jsou vyvolení. Tím méně na věky. Nebo aby uslyšeli vzkaz (původně od Jiřího Sováka): Vola ze mě můžete dělat, ale délku rohů si budu určovat sám.

Pravidlo demokracie říká, že pokud budou dva vlci a jehně hlasovat, co bude k večeri, má mít jehně revolver. Nemáme revolver, ani ho nechceme, můžeme se ale sejít ve větším počtu znovu. Mnozí z nás pamatují, že jsme to před třiceti roky dělali v listopadu a v prosinci, kdy bylo podstatně horší počasí.

INZERCE:

Nabízíme k pronájmu rodinný dům s dvěma balkóny,



se zastřešenou terasou, předzahrádkou a zahradou v Hluboké nad Vltavou – Zámostí. Rodinný dům má celkem tři podlaží. Ve sníženém přízemí je garáž, prádelna, 3 multifunkční místnosti a WC. Ve zvýšeném přízemí je prostorná kuchyň s jídelnou, spížírna, prostorný obývací pokoj a koupelna s WC.

Kuchyň je vybavena zánovní kvalitní kuchyňskou linkou s vestavěnou myčkou nádobí, elektrickým sporákem, varnou deskou, odsavačem par a lednicí s mrazákem. Veškeré spotřebiče jsou značky Bosch. Po domě je rozveden TV signál, v obývacím pokoji doplněn navíc satelitní TV. V mezipatře je šatna a technologická místnost s plynovým kotlem zn. Junkers. V prvním patře jsou 3 ložnice, koupelna a WC. K domu přiléhá terasa se zastřešením. Do domu je zaveden vysokorychlostní internet. Celková výměra pronajímaného domu činí cca 300 m². Součástí pronájmu je rovněž předzahrádka a zahrada za domem o celkové výměře 175 m². Vytápění domu je plynové, ohřev vody kombinovaný na plyn a elektřinu. Dům prošel rekonstrukcí, včetně dodatečného zateplení podkroví a nové fasády. K domu je zhotoven průkaz energetické náročnosti budovy – třída D (téměř třída C). Výše nájmu je 22 tisíc Kč plus energie a spotřeba vody. Kontakt 602 727 768.

Nabídka práce!

Přijmeme pokojskou nebo uklízečku pro nově vznikající apartmánový dům Rezidence Hluboká. Hlavní pracovní poměr nebo brigáda, nástup od 1. července 2019.

Info: 607 928 392

Koupím jakoukoliv tahací harmoniku

– akordeon, chromatiku, heligonku i v nálezovém stavu. Jsem muzikant a sběratel.

Mobil: 728 230 625



Paní cvičitelka Marie Janoušová

*V 80 letech vede cvičení pro seniory,
o lekce je obrovský zájem*

Neuvěřitelná vitalita a kouzlo osobnosti. Těmito slovy všichni shodně popisují 80 letou paní Marii Janoušovou z Hluboké nad Vltavou. Jedna z nejvěrnějších členek ženského pěveckého sboru Záviš, paní, která nikdy nezahálí. Přesto, že by si mohla užívat poklidného stáří, pomáhá ostatním. Bývalá rehabilitační sestra a pečovatelka o postižené děti totiž vede dvakrát v týdnu hodiny cvičení v komunitním centru na sídlišti Máj v Českých Budějovicích. Její lekce navštěvují desítky seniorů, většinou žen, které si přístup paní Janoušové nemohou vynachválit. Jaký je podle ní recept na vitalitu ve vysokém věku? Jaké cviky jsou pro seniory ideální? A co ji udržuje v kondici? Dočtete se o tom v následujícím rozhovoru.

Jaký byl impuls k tomu, zorganizovat cvičení pro seniory?

Pohyb je léčivý už od nepaměti. Já jsem bývalá rehabilitační sestra a v tomto oboru jsem pracovala dlouho. Začínalo se léčit pohybem, napřed chirurgie, ortopedie i neurologie. Pohyb sahá jako léčebná procedura prakticky do všech onemocnění a právě senioři většinou ty svoje potíže mají tím, že ztrácí pohyb, nejsou už tak zdatní a propadají sami sobě. Pohyb je pro ně lék, pohyb je život a my tím pohybem u seniorů dostáváme do pohybu klouby, které nečinností velmi trpí a ztrácí svojí funkci nebo se jim zkracují svaly. Navíc ti lidé se tady sejdou, popovídají i jejich dušička pookřeje a vidí jeden druhého.

Jak jste se dostala k cvičení v komunitním centru?

Já už léta pracuji s Českým červeným křížem. Když jsem studovala univerzitu třetího věku, tak už tam jsem se věnovala cvičení. Dělal jsem takovou práci a na červeném kříži jsem se poprosila, ať mi ji ofotí. Paní ředitelka si přečetla tu moji práci, líbila se jí a využila to. Pak se udělal velký zájezd do Sezimova Ústí s rehabilitačním cvičením a dostali jsme i grant od ministerstva. Tam jsme pak týden cvičili, byl tam i bazén a mělo to velký úspěch. Už je to 13 let, co jsme tuto akci udělali a to se téměř každý rok opakuje. Během toho jsem zaskakovala jako cvičitelka pro diabetiky a protože zájem o hodiny rychle rostl a prostory nám byly malé, tak po dohodě s magistrátem jsme se před pěti lety přestěhovali do komunitního centra. Cvičíme tady dvě hodiny týdně, jedna hodina je speciální pro diabetiky a druhá potom pro všechny seniory.

Můžeme si představit vaše lekce cvičení pro seniory? Na co kladete důraz?

Spojujeme pohyb s dýcháním, které je velice důležité. Aniž si to uvědomujete, dýcháte čím dál víc povrchněji a tělo tak ztrácí energii i živiny. Takže my prodýcháváme hrudník, posilujeme břišní i zádočné svaly, aby si tělo udrželo nějaký tvar. V přestávkách si popovídáme, s diabetiky si občas i zazpíváme, protože ti potřebují delší čas na odpočinek. Nejsou tam žádné poskoky ani prudké pohyby, jsou to prostě cviky na

protahování svalů a rozhybání se. Cvičení trvá zhruba hodinu.

Jste stále velmi vitální a bystrá. Prozradte recept, jak se vy sama udržujete v kondici?

Mě naplňují tady ti lidé, nesnáším samotu, protože jsem jako rehabilitační sestra byla zvyklá být mezi lidmi. Pak třeba také dceři venčím psa. Ale už jsem čím dál unavenější, přece jen jsem nemocná, mám operovanou páteř a mívám potíže. Teď jsem zrovna byla na vyšetření kvůli výřezu plotének. Na Červeném kříži už mám i náhradnici, protože když na delší dobu přestanu cvičit, tak je to špatné.

Jaké jsou reakce na vaše cvičení ze strany seniorů. Můžete se pochlubit nějakými výsledky?

Když jsme začali, tak za chvíli jsme se sem nevešli. Lidé chodí čím dál víc, je to dobrovolné, ale třeba často se mě ptají, proč děláme to a tohle. Ptají se mě, proč zapojujeme i oči, proč hlavně to dýchání hrudní a břišní, k čemu je to dobré, že se orgány v břiše prokrví a dostanou do sebe živiny. Myslím si, že ten pohyb je pro seniory uspokojivý a v tomhle se těžko nějaké úspěchy dají zaznamenat.

Autor: Jana Urbanová,
<https://www.jcted.cz>, 28. 4. 2019

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU - 24.5. - 25.5.2019

Město HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

VOLEBNÍ STRANA	HLUBOKÁ I.		HLUBOKÁ II		ZÁMOSTÍ		BAVOROVICE		MUNICE		PURKAREC		KOSTELEČ		HLUBOKÁ CELKEM		OKRES Č.BUDĚJ		JČ KRAJ		ČR	
	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%
1 KAN	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	53	0,11	196	0,13	2 580	0,10
2 SNČR	3	0,91	3	0,95	4	0,92	0	0,00	1	1,92	0	0,00	1	2,08	12	0,91	261	0,57	691	0,46	9 676	0,40
3 CESTA	0	0,00	1	0,31	2	0,46	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	3	0,22	185	0,40	483	0,32	7 890	0,33
4 NÁR.SOC.	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	49	0,10	116	0,07	1 312	0,05
5 ODS	61	18,59	65	20,76	99	22,96	25	28,08	5	9,61	5	9,80	5	10,41	265	20,19	6 858	15,14	21 266	14,44	344 885	14,54
6 "EU TROLL"	2	0,60	5	1,59	4	0,92	2	2,24	0	0,00	0	0,00	0	0,00	13	0,99	704	1,55	2 342	1,59	37 046	1,56
7 ČSSD	20	6,09	10	3,19	20	4,64	1	1,12	1	1,92	8	15,68	0	0,00	60	4,57	1 448	3,19	5 730	3,89	93 664	3,95
8 RDS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	20	0,04	76	0,05	1 615	0,06
9 KSCM	13	3,96	19	6,07	22	5,10	4	4,49	10	19,23	2	3,92	12	25,00	82	6,25	3 138	6,92	11 482	7,79	164 624	6,94
10 DSSS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	77	0,17	359	0,24	4 363	0,18
11 SRP-RSC M.Sládka	1	0,30	1	0,31	1	0,23	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	3	0,22	65	0,14	280	0,19	4 284	0,18
12 RORUMNI,ND - koalice	2	0,60	0	0,00	6	1,39	0	0,00	0	0,00	1	1,96	0	0,00	9	0,68	352	0,77	1 302	0,88	18 715	0,78
13 Vojte Pravý Blok	1	0,30	0	0,00	5	1,12	1	1,12	0	0,00	0	0,00	0	0,00	7	0,53	129	0,28	347	0,23	4 752	0,20
14 NE-VOLIM.CZ	0	0,00	0	0,00	1	0,23	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	0,07	55	0,12	148	0,10	2 221	0,09
15 Pro Česko	0	0,00	2	0,63	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	2	0,15	47	0,10	192	0,13	2 760	0,11
16 Vědci	3	0,91	5	1,59	0	0,00	1	1,12	0	0,00	0	0,00	0	0,00	9	0,68	400	0,88	1 236	0,83	19 492	0,82
17 PATRIOTI PRO NEUTRALITU	0	0,00	2	0,63	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	2	0,15	32	0,07	82	0,05	1 289	0,05
18 JSI PRO?	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	13	0,02	49	0,03	836	0,03
19 PRO Zdraví	1	0,30	2	0,63	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	2,08	4	0,30	134	0,29	444	0,30	7 868	0,33
21 MZH	1	0,30	2	0,63	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	3	0,22	31	0,06	133	0,09	3 195	0,13
22 Česká Suverenita	0	0,00	2	0,63	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	2	0,15	43	0,09	123	0,08	2 609	0,11
23 TUJKA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	31	0,06	104	0,07	1 653	0,06
24 HLAS	3	0,91	15	4,79	9	2,08	4	4,49	0	0,00	0	0,00	0	0,00	31	2,36	1 122	2,47	3 212	2,18	56 449	2,38
25 ODEJDEME BEZ PLACENÍ-koalice	3	0,91	1	0,31	2	0,46	0	0,00	1	1,92	3	5,88	0	0,00	10	0,76	310	0,68	1 076	0,73	15 492	0,65
26 STAN, TOP09-koalice	45	13,71	45	14,37	65	15,08	14	15,73	4	7,69	3	5,88	6	12,50	182	13,87	5 705	12,59	16 709	11,34	276 220	11,65
27 Piráti	52	15,85	36	11,50	64	14,84	9	10,11	4	7,69	12	23,52	8	16,66	185	14,10	6 415	14,16	20 214	13,73	330 844	13,95
28 SPD	29	8,84	27	8,62	24	5,56	8	8,98	7	13,46	3	5,88	0	0,00	98	7,46	4 166	9,19	13 660	9,27	216 718	9,14
29 ANS	2	0,60	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	2	0,15	31	0,06	189	0,12	1 971	0,08
30 ANO 2011	59	17,98	44	14,05	76	17,63	16	17,97	13	25,00	6	11,76	8	16,66	222	16,92	9 133	20,16	31 694	21,52	502 343	21,18
31 ADS	1	0,30	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	2,08	2	0,15	72	0,15	299	0,20	4 004	0,16
32 Moravané	0	0,00	0	0,00	1	0,23	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	0,07	21	0,04	73	0,04	6 599	0,27
33 PRVNÍ REPUBLIKA	0	0,00	3	0,95	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	1,96	0	0,00	4	0,30	14	0,03	59	0,04	844	0,03
34 DSZ-ZA PRÁVA ZVÍŘAT	0	0,00	1	0,31	3	0,69	0	0,00	1	1,92	1	1,96	0	0,00	6	0,45	266	0,58	863	0,58	14 339	0,60
35 BOS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	1,12	1	1,92	0	0,00	0	0,00	2	0,15	89	0,19	226	0,15	2 583	0,10
36 Soukromníci, NEZÁVISLÍ-koalice	4	1,21	1	0,31	0	0,00	1	1,12	2	3,84	0	0,00	0	0,00	8	0,60	200	0,44	573	0,38	8 720	0,36
37 ESO	4	1,21	0	0,00	2	0,46	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	6	0,45	242	0,53	717	0,48	12 587	0,53
38 KONS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	4	0,00	19	0,01	235	0,00
39 KDU-ČSL	12	3,65	17	5,43	17	3,94	1	1,12	2	3,84	6	11,76	6	12,50	61	4,64	3 129	6,90	9 764	6,63	171 723	7,24
40 APAČI 2017	6	1,82	4	1,27	4	0,92	1	1,12	0	0,00	0	0,00	0	0,00	15	1,14	244	0,53	696	0,47	11 729	0,49
PLATNÉ HLASY	328		313		431		89		52		51		48		1 312		45 288		147 224		2 370 765	
ZAPSAŇÍ VOLIČI	1 068		1 074		1 278		229		173		186		198		4 206		153 350		511 773		8 316 737	
VYDANÉ OBÁLKY	328		314		431		90		52		51		48		1 314		45 616		148 345		2 388 304	
VOLEBNÍ ÚČAST	30,71		29,24		33,72		39,30		30,06		27,42		24,24		31,24		29,75		28,99			

Pohádka lékárnická



Foto: Adam Růžička

Jistě vystihnu pocit hlubockých občanů, že je dobře, že na Hluboké lékárně máme. Aby prosperovala a nadále udržela služby potřebné pro své klienty, je zapotřebí jedině. Nakupujte v místní lékárně, podporujte ji. Nakupovat v místě, ať už „cokoli“, znamená, že příště nebudete muset „cokoli“ jezdit nakupovat mimo svoje město. Protože už nebudete mít příležitost nakoupit doma.

Lékař i lékárník je svobodná profese už po staletí. A je dobře, že místní lékárna má dobrou tradici, se zajímavými lidmi za tárou. Ať už rodinou Dětákových, Houšteckých, Stráských, a nyní s mladým vedoucím lékárníkem PharmDr. Ondřejem Stropnickým.

Také manželka pana lékárníka vystudovala farmacii. Oba jsou rodiči rok a půl letého chlapečka, ten se před pár týdny dočkal malé sestřičky a celá

lékárníkovíc rodina bydlí na Hluboké. Tatínek lékárník a maminka lékárnice se seznámili... kde jinde, než v lékárně? Prostě romantika vyvážená na lékárnických váhách.

Pane lékárníku, vy jste také rád, že je na Hluboké lékárna?

Samozřejmě, že jsem rád. Mrzí mě, že v menších městech a obcích ubývají obchody a provozovny základní infrastruktury měst. Postihuje to hlavně maminky malých dětí, s dětmi se komfortně necestuje, a starší občany. Práce v místní lékárně pro mne přišla dobrou náhodou, jsem nyní lékárníkem, vedoucím i zástupcem provozovatele a doufám, že lékárna bude prosperovat ke spokojenosti našich klientů.

Farmacii jste si vybral jako svůj životní cíl? Jste léčitel? Umíte vždy dobře poradit?

To je hodně subjektivní, moje výsledky spíš posoudí ostatní. Nicméně mé směřování k farmacii určitě vedl zájem o přírodovědu, zájem o znalosti spojené se zdravím a také příklon ke zdravému životnímu stylu.

Určitě je to řemeslo, které si žádá nejen být vzdělán odborně, ale být také určitým způsobem empatický, vnímavý.

Myslím si, že je třeba s lidmi v lékárně komunikovat, ptát se a rozebrat jejich problém, najít příčiny, snažit se poradit. Získat zpětnou vazbu. Nechci paušalizovat, ale bylo mi nekomfortně v lékárnách, kde jsem také pracoval, a kde jsem cítil silné zaměření spíš k maximu prodeje než individuálnímu přístupu ke klientům.

Jak se v té obrovské nabídce léčiv, potravinových doplňků, dětské výživy, zubních past a kosmetiky, lékárna zorientuje? Jak vyvážíte nabídku?

Vzdělávací systém nás na to připravuje již během vysoké školy. Měl jsem štěstí, že jsem vždy pracoval již ve fungující lékárně s daným sortimentem. Ani tady na Hluboké jsem komplexní nabídku nemusel skládat od nuly. Lékárna je součástí sítě řetězce BENU, který určuje určitý styl a základní obsazení regálů, aby prostředí bylo pro návštěvníky příjemné. Lékárny BENU mají společný koncept, stejný design, takže kdekoli lékárně BENU navštívíte, rychle se zorientujete. Jedná se o německou síť. Němci jsou důslední, pečliví, ale mají trochu jiný systém zdravotnictví, takže ne všechno máme úplně totožné v Německu a u nás. I když některé věci jsou pevně dané, co do léčiv vydávaných na recept máme zcela volnou ruku. Vychází to z potřeb místních pacientů. Naše lékárna je dále nezařazena do centrálního konceptu, co se týká výběru kosmetiky, velké části volně prodejných léků a potravinových doplňků.

Jaký je dnešní zákazník, vzdělaný z brouzdání po internetu a čtení doporučení v populárních časopisech?

Je velký rozdíl mezi Hlubokou a Budějovicemi či jinými většími městy. Alespoň podle mých pracovních zkušeností. Hluboká je v tomhle skvělá, je tady taková rodinná atmosféra, důvěra a skvělá komunikace.

Kdo u vás hlavně nakupuje?

Samozřejmě starší lidé, jednak jsme pro ně nejbližší, a samozřejmě neduh se nás drží spíše v pokročilejším věku. Lékárna je ve zdravotním středisku, kde jsou nejen praktičtí lékaři, ale

i dětský lékař. Potkáváme se tedy i s maminkami a dětmi, a mě to velmi těší. S mojí rodinou bydlíme na Hluboké už pět let, manželka se do komunity a klubu místních maminek pomalu zapojuje. Poslední dobou navazujeme kontakty i přes nákup farmářských výrobků, kde se zase potkává skupina podobně smýšlejících lidí, kteří dávají přednost kvalitním potravinám.

Co lékárníky těší?

To je individuální. Úsměvy, které dostáváme jako milý bonus za ochotu. Máme radost, když se trefíme do problému a najdeme optimální řešení. Jsme vděční, když funguje i důležitá zpětná vazba, a zákazníci nám přijdou říct, že jim námi doporučený lék pomohl. Nejde nám o pochvalu, ale je to o tom, že co funguje na jednoho, nemusí fungovat na druhého, takže zkušenosti se nám hodí pro budoucí pacienty. Někdy doporučíme zcela individuální kombinaci přípravků, kdy společně dosáhneme lepšího a rychlejšího efektu. Dále nabízíme klientům třeba pohlídnání lékových interakcí, nebo přípravu léků na míru podle receptu od lékaře. Není to jen doménou lékáren ve větších městech, měla by to nabídnout a dokázat každá lékárna.

Mile mě překvapilo, že moje maminka si po zákroku operace oka přinesla z očního pracoviště také homeopatikum arnica montana. Že už by se lékaři a potažmo pak i klasické lékárny začaly přibližovat trendu alternativní medicíny? Pokud mám zkušenosti, někdy se chovali trochu povýšeně a pohrdavě nad přírodními variantami léčby...

Snažíme se pacientovi nabídnout to, co je mu příjemnější. Buď jít směrem klasické medicíny, bylinek anebo homeopatie. Popřípadě můžeme nabídnout kombinaci, abychom dosáhli ideálního výsledku. Nejnáročnější je komunikace s pacientem, který trvá jenom na tom jednom směru. Někdy je ale potřeba jít i do toho, co zrovna dotyčný zrovna neupřednostňuje.

Jak se magistr vyzná v léčivech, ale i bylinách a potravinových doplncích? Je to dost široké spektrum znalostí...

Postupem času, a učíme se pořád. Školou, praxí, zkušenostmi, osobním zájmem. Asi i mým zaměřením života. Samozřejmě máme k dispozici odborný informační systém a další zdroje informací, kde si můžeme cokoli kontrolovat a hledat.

A protože lékárenství je z větší části o komunikaci, poradenství, nestydím se v určitých případech třeba i říct, že si daný problém teprve zjistím a dám vědět. Nebo občas zavolám manželce, která se právě lépe než já orientuje v oblasti mateřství a malých dětí, navíc má slabost pro bylinky, třeba podle zkušeností Marie Treben a podobně. Také sestru mám veterinární lékařku, toho času také na mateřské. Takže když ne hned, do druhého dne poradíme.

Profesionálně se snažím nedělat chytrého za všech okolností. Koneckonců i lékaři, pokud neví, svolají raději konzilium. Nevíme každý všechno. Každé povolání má něco, lékárenství je o dobrém pocitu, že pomáháme podle nejlepšího vědomí a svědomí. Snažím se srovnat si to takto v hlavě...

A jak je to s dvoji kvalitou výrobků u léčiv u nás a v západních zemích EU?

Rozhodně bych se nebál, že lék stejného jména bude jiný ve Francii a jiný v Čechách. Každý lék určitého jména má závaznou recepturu a tam opravdu nelze zaměňovat obsah. Československo mělo dobrou farmaceutickou pověst, to dosud funguje. Z velkých farmaceutických společností jmenujme Slovakofarmu Hlohovec a Léčiva Praha, nyní Zentiva, jež spadá pod firmu Sanofi. Dále společnost Ivax Opava, dnes již spadající pod firmu Teva. Další velká firma v Česku je Medis Opava. Takže třeba poslední jmenovaná firma Medis v Opavě balí tablety, které byly slisovány u výrobců po světě, např. v Kanadě nebo Americe. Opatřuje je krabičkami a uvádí na trh v obalech s různými jazykovými mutacemi pro mnoho dalších zemí světa. Tím, že z velké dálky přivezou samotné tablety (ušetří se místo a cena za převoz), a krabičky získají až tady v Čechách, je jasné, že vše je opravdu plněno z jedné velké šarže tablet. Bylo by složitější a dražší vyrábět dvoji kvalitu, a jak říkám, u léčiv je garantován obsah složení. Suroviny jsou registrovány podle zákona. U nás se spíš projevuje to, že léky občas nemáme a na trhu chybí. Trh je regulovaný, stát říká, jaké budou ceny, kolik bude platit pojišťovna, legislativa je zkrátka takto nastavená.

Lékařské řetězce nabízejí různé výhody. Existuje ještě vůbec lékárna, nezávislá na nějaké skupině?

Dnes je taková doba, že spotřebitel si žádá akční leták a výhody členství. Samostatné lékárny ale existují, buďto ve velkých městech, kde si hýčkají klienty, kteří naopak řetězce neradi, anebo naopak v malé obci, kde se lékárna ani nedokáže přizpůsobit regulím lékařské sítě či je pro řetězce nezajímavá.

Sídlíte ve zdravotním středisku, což je jistě výhoda. Spolupráce s doktory vám usnadní práci. Domlouváte se s nimi – přijde chřipka, nakoupíme Paralen?

Určitá komunikace tady samozřejmě je, pokud se objeví nový lék a doktor se rozhodne jej předepisovat, dá nám vědět. Protože samozřejmě pacient předpokládá, že když jde s receptem od lékaře, že tady ten lék budeme mít. Lékařské velkoobchody nám doplňují zásoby takřka okamžitě. Odebíráme od firmy FPhoenix, která má sklad v Ševětíně, a ti nám zavážejí zboží 2x denně. Takže jsme schopni obratem objednat a rychle pacienta zásobit. Úzká spolupráce s lékaři co do konkrétních léčiv tu není. Jak lékař, tak lékárník jsou svobodná povolání a já se toho

snažím držet i v dnešní době ovládané převážně trhem a komerčními zájmy.

Zásobujete jen dvounohé pacienty, nebo i ty čtyřnohé?

Veterinární léčiva ve velkém nevedeme, souvisí to s legislativou. Dnes je mají veterinární lékaři přímo v ordinacích. Můžeme ale poskytnout základní potřeby jako antiparazitika, obojky a pipety proti klíšťatům a blechám, tablety na odčervení a podobně. A samozřejmě i některá humánní léčiva se dají použít univerzálně i v péči o zvířata.

Připravují se v lékárně ještě nějaké tradiční receptury ručně? Kupují u vás dělané pletové mléko a nedám na ně dopustit, je podle pěkně starého receptu.

Připravujeme masti, plníme kapsle. Místně se právě masti mohou lišit, my u nás připravujeme osvědčené mastičky podle receptur místních lékařů. MUDr. Jakovljevič má jistě nejednu od své maminky, která je vyhlášená kožní lékařka.

A nějaké jedy pod zámekem? Nemůže se v hluboké lékárně odehrát nějaká detektivka podle Agáty Christie?

Nemůže. Pokud budeme uvažovat o jedech jako opravdu o skupině jedů dle lékopisu, tak takové tady nemáme. Nemusíte se bát.

Nějaký váš oblíbený lék? Co ve vaší domácí lékárně nechybí?

Bydlíme dvě minuty od lékárny, *směje se pan lékárník*. Takže s obsahem malé domácí lékárníčky si nemusím dělat velké starosti, vše mám na dosah ve velké lékárně. Teď spíš doma řešíme mastičky a věci pro děti. Pro mě jsou to spíš homeopatika, jako člověk holdující sportu mám doma i tu již vámi zmíněnou arniku – to je nutnost.

Kdo nás v lékárně obsluhuje? A povíte nám nějakou veselou příhodu z vaší lékárny?

Na hlavní pracovní úvazek jsme dva, já a farmaceutická asistentka paní Lucie Kostková, dále máme ještě několik zaměstnanců na dohodu.

A co se týká veselých příhod, i tady se občas zasmějeme, může to být ale někdy trochu šibeniční humor. Většinou to беру tak, že do lékárny jde dotyčný ve chvíli, kdy mu není dobře a potřebuje lék, tak se zas až tak nesměju. Naopak se spíš snažím na každého a jeho problém nějak empaticky nacítit, abych mohl poradit. Hlavně se snažíme nic neznevažovat, protože i – z našeho pohledu banalita – může někoho pořádně potrápit...

Lékárna – otevřeno:

Pondělí 7:15 – 16:00

Úterý 7:15 – 17:30

Středa 7:15 – 16:00

Čtvrtek 9:00 – 17:30

Pátek 7:15 – 14:30

Dvůr Vondrov



Dvůr Vondrov býval kdysi plný života, plný lidí, plný zvířat, plný událostí a osudů... Když se v takovém prostředí ocitnete jako dítě, jste rázem obklopeni spoustou zážitků a vzpomínek. A vaše budoucnost bude předurčena. Když žijete od narození uprostřed zemědělské výroby, v denním setkávání s hospodářskými zvířaty a živou přírodou, někam vás to nasměruje. A tak když vyrostl, stal se pan Josef Prokeš zemědělským inženýrem. Život prožíval a prožívá napůl s lidmi a napůl s koňmi, ovci a dalšími čtyřnožci – a aktivitami, které k tomu patří. Třeba s dostihovým sportem.

Jaký je Vondrov ve vašich vzpomínkách?

Vondrov byl v dobách mého narození výstavní schwarzenberský dvůr. Veliký, promyšlený, skvěle prosperující. Už ty parádní šamotové cihly, které ho zdobí. Krásně modelované koňské hlavy ve zdivu u brány. Vždycky se tam chovali koně, ale v době, kdy jsem se narodil já, už to bylo trochu jinak. Zažil jsem ještě, že dvůr patřil Schwarzenberkům, ale brzy nastal rok 1948, pak už nastupovala padesátá léta, a knížecí rodina musela opustit, co jí patřilo.

Můj táta pocházel z východních Čech a přišel na statek někdy v roce 1932 -33, vystudoval vysokou zemědělskou školu v dobách nejhlubší hospodářské krize. Když dostudoval, byla velká nezaměstnanost. Ke Schwarzenberkům se dostal díky přímluvě z fakulty, našli pro něj pracovní místo. Vzali ho na Hlubokou s tím, že bude později dělat ředitele rybářství, až odejde ředitel pan Niekendey, který měl končit. Nejdříve tedy táta dělal vrchního správce zemědělských dvorů Křesín, Vondrov a Vejvarka. První dva jmenované si byly v době mého dětství

podobné – hospodářské dvory s chovem krav. Vejvarka, tam byl chov prasat. V Čejkovicích byl knížecí hospodářský dvůr i s lihovarem. Naši na Vondrově žili do roku 51 -52, pak jsme se přestěhovali na Hlubokou, bydleli jsme naproti sokolovně. A když mi bylo asi 14 let, odstěhovali jsme se do Protivína a táta dělal agronoma na statku.

Jaká byla atmosféra tehdejšího Vondrova?

Tehdy, když jsem na Vondrově s rodiči žil, to ve dvoře přímo bublalo životem.

Kolik tam žilo lidí, nespočítám. V ubytovací části budov dvora vzadu naproti hlavní bráně, žila většina místního osazenstva. Tomu baráku se říkalo „kasárna“ a byly v něm byty. Myslím, že většinou o malých dvou pokojích, kde bydlely rodiny Eliášů, Kovaříků, Kácalů, Štomerů, Reitingerů...

Tehdy bylo na Vondrově ustájeno kolem 60 krav a o ty se staralo 6-8 ženských, 4-5 mužských pracovalo v dílnách, 8 kočů mělo na starosti koně, dalších asi 8 pracovalo s volky. Dále šafář, hospodářský a můj táta byl vrchní hospodářský správce (což se na mně později v dobách socialismu dost špatně podepsalo).



Děti z Vondrova

Všichni ti lidé tam měli své rodiny a většina dospělých z rodin tam také pracovalo.

Nás děti chodilo z Vondrova na Hlubokou do školy kolem dvaceti. Vždycky jsme se shromáždily u brány a šly společně. V zimě, v létě jsme vycházely před sedmou hodinou, v zimě potmě. To jsme šly po ledu přes zamrzlý Muňák a Židák. V létě se chodilo po silnici, žádný provoz tehdy nebyl.

Muselo být pěkné mít společnost tak velké party dětí. Co jste kromě školy ještě dělali?

My děti chodily na ryby, v létě jsme se koupaly a podnikaly spoustu jiných dobrodružství. Jako dvorské děti jsme směly lovit ryby na panském. My kluci jsme se nedopouštěli žádného pytláctví, patřili jsme do rodin zaměstnanců knížete Schwarzenberka. Kluky z města a Bavorovičáky, kteří pytláčili na struhách, porybný naopak chytil a vyháněl je, ale my ne, my jsme mohli rybařit. A že tam byly krásné ryby! Když jsme na bezdrevském vývařišti chytali ryby na udice, tak nám k tomu baštyřka z bašty ještě nosila svačinu, baštyřů na nás byli hodní. Když se lovil Bezdrev a klesla voda, tam jsme v hrázi a mělčinách nacházeli velké množství nábojů do střelných zbraní. Měli jsme velké štěstí, že se nám nikdy nic nestalo, protože jsme je házeli do ohně, kde pěkně bouchaly.

Tehdy jsme my děti měly velkou volnost, řídily jsme se třeba podle toho, že když jel po 11 hodině nákladní vlak, věděly jsme, že už máme jít pomalu domů na oběd.

Koupat jsme se chodili u Bezdreva do míst, kde dnes jsou chaty. Tam byla otevřená strouha, pěkně 1,5 metru hluboká a široká 3 metry, protékala až k baště.

Vraťme se na dvůr z dob vašeho dětství.

Uprostřed nádvoří býval na Vondrově rybníček, možná tam ještě je. Do něj se přiváděla užitková voda, bouda s trkačem, který tu vodu čerpal, stála na přepadové stoce u Bezdrevy – blíž ke kolejm. Trkač bylo čerpadlo, které čerpalo silou vlastní váhy vody, jakési perpetuum mobile. Udržoval ho kovář z Vondrova, pan Reiting, a ten trkač tak hezky ševlel ššš ššš ššš... Kde se na Vondrově brala pitná voda, to už si nepamatuju, asi tam byla nějaká studna.

My bydleli v arkýřovém bytě v pravé frontě budovy od brány, pod námi bydlel pan Jindra s rodinou. Jeho profesi se říkalo hospodářský. A paní Jindrová dělala výborné zrající sýry z mléka vondrovských krav. Ty sýry vypadaly jako dnešní romadúr a dozrávaly dole ve sklepě. Sýry se balily do máslového papíru, čtverce 20x20 cm, uprostřed byl znak se zámekem Hluboká a nápis zrající sýr nebo tak nějak. Večer chodilo na statek nakupovat hodně lidí mléko.

Nebo taková sladká vzpomínka na nanuky – za naším tátou chodíval pan Doubek, doktor přírodních věd, myslím. Doubků bydleli u Křesína, on byl na stáži v Americe a přinesl sem nové moderní mlékárenské technologie. Vždycky na Vondrov přijel s krabicí nanuků v suchém ledu a to byla dobrota, jéje. Pak ho režim ustříhl, protože moc mluvil a chtěl sem zanášet nové postupy v oblasti zpracování mléka. Kdepak, na tom vyhořel, v padesátých letech se nesmělo jen tak vykládat o kvalitě technologií z tehdy „nesprávné“ strany světa. Technologii výroby nanuků tady ale zavedl. Na Vondrově nepracoval, ale co vím, tak pak učil na budějovické zemědělské škole.

Na Vondrově se také pekla chleba. Nám ho vždycky pekla babička. Ve dvoře byla postavená pec, dříví na pečení bylo v režii dvora, lidi ho neplatili. Asi dvakrát týdně se pec roztopila, hospodyně přinesly své chlebové těsto, sázelo se do pece a chleby se upekly. Skoro všichni si napekli na týden i déle, chleba vydržel čerstvý a dobrý delší dobu. Lidi dostávali jako deputát obilí, nechávali si ho semlít. Za války byl nedostatek, venkovský lidi měli, ale ve městech byla větší bída.

Uprostřed dvora Vondrov je stavení, později v něm bývala jídelna. Ale původně to bývala drůbežárna. Já tam pamatuju okolo ještě výběh, v něm běhaly slepice. A také tam stály kukaně, kde se vykrmovaly husy. To byly takové posady, měly výřez pro husí hlavu a krk, korejtko na vodu. Do strojku se dala kukuřice, šlauch se huse strčil do krku, zatočilo se klikou, osahalo se vole, jestli už má dost a už se krmila další husa... Husy byly tlusté a měly velká játra. Tehdy se to jako týráni zvířat nebralo.

Vondrov býval dvůr určený k chovu koní.

V padesátých letech už tam byl hlavně dobytek. Koně se na Vondrově za mého otce nikdy nechovali, bylo tam 6 – 8 párů tažných koní.



Tatínek pana Prokeše ve dvoře Vondrov s hříbaty

Používali se pro služby rybářům a lesům, pro potřeby dvora se tažní koně nakupovali... Vozili ryby při výlově na sádky a jinak dříví z lesa a na pilu, a co bylo potřeba. Ve dvoře dělali práci voli. A ještě tam byly dva traktory. Nevím, jestli tam ty traktory byly už za války nebo postupně až za republiky.

Lidi ve dvoře pracovali v několika kategoriích. Menší část byli řemeslníci v dílnách. Na práci u koní byli koňáci, ti měli lepší plat. Pak byli voláci, ti měli na starost práci s voly. Pak byli tak zvaní „deníci“, ti chodili na denní práci, stavět panáky na pole, poklízet, dělat běžné zemědělské práce a co bylo potřeba. Dojíčky, ženské ke kravám. Ve dvoře se chovalo 60-80 krav. Ještě samozřejmě pamatuju, že se krávy dojíly ručně. Ale jako kluk pak také pamatuju chvíli, kdy se v chlévech začaly rozvádět trubky, a najelo se na elektrické dojení.

A dole, ve starém dvoře, byl prasečák, tam se chovala prasata. Ve starém dvoře bydleli Vanišů. Každý rok se taky dělala v prasečáku asanace, zabíjely se krysy, byly jich tam stovky. Vytrhala se podlaha a nastal hodně velký masakr.

Táta vyprávěl, že kníže pán přivezl na statek indické buvolky. A že budou tahat vozy. Přivezl vola a krávu. Vůl měl přes devět metrů a byl hodnej, kráva byla mrcha a trkala. Zapřáhli je do vozu a prý tahali dobře. Ale když bylo teplo, nemohli s nimi jet kolem rybníka. Buvoly sjeli i s vozem do vody a leželi tam třeba celý den, než se rozhodli zase vylézt na břeh, domluvit se jim nedalo.

Nakonec je dostal pan Šolín, českobudějovický řezník a uzenář. Koupil je na maso.

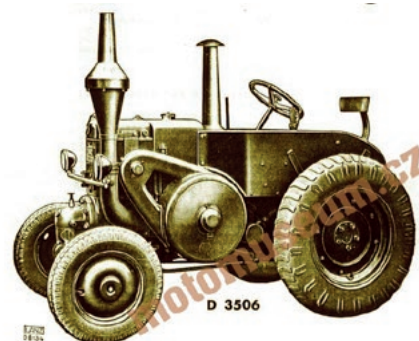
Ještě nějaké vzpomínky?

Když skončila válka, bydleli na Vondrově chvíli Rusové. Byli slušní, hodní, našťěstí, nebyl s nimi problém. Bydleli místo Jindrových, v bytě pod námi. Jeden z jejich velitelů byl major. Naše babička se smála, protože večer chodila po dvoře majorka, jeho žena, která s ním také přišla, a nadávala: „Major zas ožralý

jak prase!“ Klučiči vzpomínky z těch dob byly dobrodružné – nacházeli jsme spoustu zajímavých věcí, třeba bajonety a matně si pamatuju, že v aleji u Bezdrevy stála řada tanků, laufy měly namířené do lesa, jako by chtěli střílet bažanty. Pak vojsko odtáhlo do Vídně. Dvakrát pak poslal major svého řidiče znovu na Vondrov, aby přivezl brambory a mouku, že prý v Rakousku dělali strašnou bídu.

A ještě jednu nejasnou vzpomínku na válku mám. Byly mi snad tři roky, šel jsem s babičkou, bylo to u železniční trati u Bezdrevy. Jel vlak a vtom na něj začala nalítávat letadla a ten vlak byl celý rozstřílený. Víím, že to byl hrozný rámus a lokomotiva vydávala strašný sykot páry. Později pak snad táta říkal, že tam dva lidi z vlaku postřelili. Z jednoho vagonu se vysypal zinek nebo cín, a lidi z Vondrova ty štráfky kovu nakládali na vůz a uložili na půdu ve dvoře.

Hezkou vzpomínku mám na velký výlet traktorem. Z Vondrova až na Klet. Bylo po žních roku 1946 nebo 47. Lanz bulldog se jmenovaly ty první traktory. Dva traktory s valníky, plné lidí z Vondrova, ráno se vyjelo a večer jsme se vrátili. Jela se mnou babička a měli jsme krásný výlet.



Kníže měl na Šumavě majetky, a v pořádku tam udržoval i louky. Na senoseče se proto jezdilo ze dvora až na Knížecí pláň. Knížecí pozemky tam sekaly schwarzenberské dvory z vnitrozemí a usušené seno se naložilo na



vagony do Vimperka a odtud až sem na statky u nás, v Třeboni...

Na Vondrově se jalovičky nechávaly na chov, býčci se užívali jako masná telata. A někde se jezdilo s voly stejně jako s koňmi, měli ohlávky a křížové opratě jako koňské spřežení. Na Vondrově měli voláci takový provaz, poškubávalo se s ním a říkalo: hot hej hot hej hot. Můj táta jezdil volky pro dvůr kupovat na trh do Netolic. Měl auto, Tatru, tu knížecím úředníkům kníže pořídil. Táta vždycky do auta naložil chlapy – voláky, na úřad si dojel vybrat peníze, aby měl na nákup. To víte, šelma sedlák někdy ty volky trochu odřel na krku, aby to vypadalo, že už vůl chvíli tahal, že už to umí. Voly koupili a z Netolic si už je chlapi dovedli až na Vondrov, pěkných 20 km šlapali pěšky.

Každý volák se staral o čtyři volky, dva mladší a dva starší. Ti starší vážili už víc než 800 kg a poté byli určeni na prodej řezníkům. Mladší se nakupovali ve váze do 200 kg. Voly pracovali 4 hodiny denně, aby na nich rostlo dobré maso.

Když volci ještě tahat neuměli, zapřahali je se starším volkem, kterému se říkalo učitel. Dokonce se také kovali, podkovy ve tvaru jakéhosi půlměsíčku se připevnilly na každý pazneht zvlášť. Měly vykované takové ozuby, aby v zimě snáz chodili a neklouzali. Přední nohy mu pacholek podržel, než se okoval. Ale zadní by nikdo neudržel, tak se při kování kolem zadní nohy kroutil tlustý provaz a přinutil volka k tomu, že zvedl nohu sám, ta se podložila stoličkou, okovalo a hotovo...

Tažní voly měli ohromnou sílu a nebylo nic, co by neutáhli.

A jaké byly vaše další osudy, když vaše rodina Vondrov opustila?

Narodil jsem se na Vondrově a tehdy jsme ještě patřili se statkem ke Zlivi, takže já jsem rodilý Mrkvan. Což ve spojení s Hlubokou bývalo vždy na pováženou, směje se pan Prokeš. Ale já tohle pnutí mezi obcemi považuji za zdravý, stimulační jev, tak to má být. Takhle se zase

včetně praly Netolice se Lhenicemi. Vím to, protože po vojně jsem se v Netolicích usídlil a žiju tam dodnes.

Jsem taky vyštudovaný sedlák, jako byl táta. Chtěl jsem být rybář, ale kvůli tátovu původu schwarzenberského zaměstnance jsem se na žádnou vysokou rybářskou školu nedostal. Šel jsem na jedenáctiletku a až po vojně si dálkově vystudoval vysokou zemědělskou. Trávil jsem prázdniny po brigádách, v Netolicích, Písku, u koní. Naučil jsem se na nich jezdit a stalo se mi to osudem. Za mlada jsem odjezdil nejmíň 50 překážkových dostihů. Asi 20 x jsem sebou švihnul, ale 30 x jsem dojel do cíle. Já jezdil proti Evě Palyzové, Frantovi Vítkovi (pozdějšímu legendárnímu trenérovi), Vaškovi Chaloupkům a dalším.

Tady bych měl zmínit ještě skvělého rajtáka Josefa Bartoše. Já byl na Vondrově počatý a narodil jsem se tam. Josef byl na Vondrově jen počatý a narodil se ve Veltrusích, kam se jeho rodiče přestěhovali.

Josef Bartoš jezdil na koni od pěti let, ve Velké pardubické startoval vícekrát. Závodil jako jezdec od roku 1972 dlouhých 22 sezon. Jeho syn stejného jména začal jezdit dva roky poté, co táta skončil, začínal u nás na Hluboké, a dokázal v 25 letech to, co se tátovi nikdy nepovedlo – vítězství ve Velké pardubické. Táta i syn mají jeden společný handicap: mezi žokeji totiž Bartošové díky vytáhlé postavě vždy vyčnívali. Měří 182 centimetrů, což je na jezdeckví příliš. V rovinových dostizích musí vždycky těžce shazovat kila. Na překážkách to tolik nevadí.

Jezdečtí koně jsou pěkně vysocí. Z takové výšky padat není ideální. Ale krásní jsou.

To jsou. Nejdřív jsem sám jezdil, později jsem soudcoval a startoval spoustu dostihů. Na Hluboké jsem zažil nejslavnější dostihový

den s Pepíkem Váňu. Ale také pěkně stresové závody. Podskalská louka mívala problém se zatopením, když pršelo a stoupla voda... Slezl jsem z traktoru u první mety a nabral jsem si do holinek. Jinak tady bylo jedno z nejkrásnějších závodišť. Pod zámek, malé příjemné městečko k tomu a koně k Hluboké patřily.

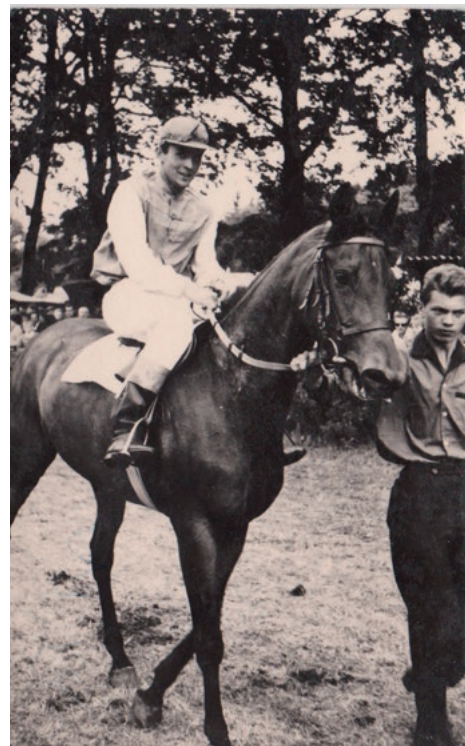
Povězte nám příhodu s žokejem Váňou...

Nevím, který rok to byl, ale byl to druhý dostihový den toho roku na Hluboké. V prvním Josef Váňa nestartoval a já mu řekl: „Hele, já jsem Hlubočák a moji spoluobčané by tě chtěli vidět v sedle“. Tehdy ale ze soboty na neděli stoupla voda v řece a závodistiště plavalo. Pořadatel už nemohl dostihy odvolat. Účastníkům bylo oznámeno, že jim vrátí startovné, když se rozhodnou nestartovat. Startovali ale všichni, ač se místy skoro plavalo. Jediný, kdo ten den upadl, byl Váňa. A to přesně proti tribuně a pak jel po břiše vodou asi 20 cm hlubokou, až mu voda kolem hlavy stříkala jako kolem torpéda. Musím říct, že pak jsem se mu chvíli pečlivě vyhýbal...

Startoval jsem závody od 70 roku až do předloňska. Za dob školního statku už na Vondrově bylo koní víc a krav méně. Školní zemědělský podnik organizoval dostihy na Podskalské louce a jezdili sem koně z celé republiky. A u toho už jsem zase byl i já. Startovali jsme hodně dostihů. Snad kromě Pardubic úplně všechno.

Jaké dostihy jste jezdil vy sám?

V Chuchli jsem jezdil překážkové dostihy. Tehdy to mělo svůj velký půvab. Já byl hloupej, mladěj venkovskej kluk. Ale ti trenéři kolem dostihů, to bývala třída! Pamatuju třeba pana Houru, noblesní trenér a člověk. Žokej nikdy neví,



Josef Prokeš při dostihu

jestli zrovna na nastávajícím dostihu dojde do cíle zdravý, a jak dopadne jeho kůň. A ten pan Hora tam na mě vždycky počkal s koněm, nikdy neposlal svého pacholka. Pěkně oblečený, oholený, vždycky mě dovedl ke koni, vysadil mě na něj, řekl: „Nerozbij si hubu!“ a plácl nás oba pro štěstí. Dneska už bohužel takové osoby nepotkáte. Pan Hora mimo jiné trénoval naše netoliccké dostihové koně v Chuchli. Já jsem tedy patřil do jeho lotu.

Jde taky asi o štěstí, získat talentovaného koně. Železník s Josefem Vánou, čtyřnásobný vítěz Velké Pardubické, Korok s Václavem Chaloupkou, trojnásobný vítěz...

Kvalita koně, to má tři fáze. První – dokonale spojení klisny a hřebce. Druhé – jak ho odchováte. A třetí – jak se to projeví. To máte jak s dětmi – vychováte je, dáte jim školy, ale pak už to záleží jen na nich. Neovlivníte všechno.

Koně to mají v sobě. Baví je běžet a běžet... kůň je stádové zvíře, to má geneticky uloženo. A kůň je také schopen běžet až do sebezničení. Neřeší následky, zničil by si šlachy, nohy... a proto u toho má být zkušený člověk. Pravda je, že svět kolem koní vás chytí. Je to jako droga. Život bez víkendů, bez nedělí. Závodíte, jezdíte od čerta k ďáblu. A pak zjistíte, že ostatní rajtáci začnou být lepší a lepší, a vy si musíte přiznat, že už na to nemáte. A musíte umět skončit. Chytne to celé rodiny. Člověk u těch koníčků chce zůstat celý život...

Jací koně závodí?

Běhá vždycky plnokrevník. Anglický plnokrevník je velice vyrovnaný kůň, celá ta populace je šlechtěná ze tří hřebců do Anglie přivezených, je to nejrozšířenější plemeno používané k dostihům po celém světě.

Ale jsou neuvěřitelné zajímavosti ve světě zvířat! Začaly se dělat dostihy s velbloudy, představte si, a ti dokázali za dvacet let, co to běhají, zvýšit své tempo o dvacet procent. Kdežto koně po celých dobu dostihového sportu běhají pořád stejnou rychlostí. To znamená, že od začátku běhají nejlíp, jak dokážou. Sem tam se najde koňská špička, která všechny předežene, ale to je opravdu výjimka, špička pyramidy. V té chvíli je to geniální kůň, ale už se třeba dál neprosadí v chovu, nepředá to svým potomkům. S těmi nejlepšími koňmi taky nikdo nechce závodit a měřit síly. Když takový genius vyhraje 30 délkami a za ním se plazí ostatní koně, takové dostihy jsou pro ostatní jezdce a majitele ztráta motivace. V 70. letech byl takový kůň Secretariat.

Secretariat (1970 - 1989) byl americký plnokrevník, velký ryzák, vysoký přibližně 168 cm a vážil kolem 533 kilogramů. Je považován za jednoho z nejlepších dostihových koní historie. V roce 1973 se stal celkově devátým vítězem americké Trojkoruny a prvním po 25 letech. Ve všech třech dostizích Trojkoruny zaběhl rekordy, které jsou dosud platné. V Belmont Stakes vyhrál o rekordních 31 délek. Časopis Blood-Horse jej zařadil na 2. místo svého žebříčku nejlepších dostihových koní 20. století (na prvním místě je Man O'War, který vítězil v době 1. světové války).

Máte krásné vzpomínky na lidské i koňské osudy...

Bohužel, nejen krásné. Je to krásný, ale těžký sport. Po všech těch letech jsem si dělal bilanci. Odstartoval jsem nejméně 40 koní,

kteří už nedoběhli. A bohužel nejméně 100 rajtáků jsem zahájením dostihu „poslal“ do nemocnice. To je smutná stránka toho sportu. Jeden z nejstrašnějších závodů jsem zažil v Kladruzech – Kolesách, kde se za odpoledne zabili čtyři koně. Když se zraní rajták, když se na něj převálí kůň, zlomená žebra, pánev, to jsou chvíle, u kterých být nechcete, ale jste tam, protože jsou to vaši kamarádi, a snažíte se je ještě povzbudit, než je naloží do sanitky. A musím říct, že při podobných událostech se někteří lidé chovají úplně bezcitně. Běží a fotografují si neštěstí, honba za senzací, lačnost po krvi u některých z nich je neuvěřitelná. To mě mrzí.

Takže bylo vždycky těžký, když jsme na místě závodu nechali někoho pochroumaného v nemocnici. Vracíme se někdy hodně daleka domů, a mě připadl ten úkol, zazvonit o půlnoci u dveří a říct to těm jejich ženským doma. To jsou těžké chvíle. Ale na druhou stranu jsou tam okamžiky euforie, vítězství, úspěchů. Pokračování tradic rajtáckých rodin, vnuků a pravnuků Koroka a jiných skvělých koní... ale i koní naprosto nenápadných.

Každý sport nese riziko, a stejně převládá sportovní vášeň. Hezké je, ve zdraví projít všemi těmi etapami jako se to povedlo vám. Nejdřív jezdit na koni, a pak dělat trenéra nebo se uplatnit třeba v oboru chovatelství... Vy jste pracoval v Netolicích, kde se koně chovají odjakživa.

Doslova tak to není. Netoliccký kůň byl spíše známý tím, že v Netolicích bývaly velké trhy hospodářských zvířat, jejichž součástí bývalo i velké množství koní. Hřebčínsky se v Netolicích koně chovali od roku 1952, když vznikl státní plemenářský statek. Ale o tom si můžeme popovídat zase někdy příště...

Koňské příběhy a historie

▪ Dostihová historie pod světoznámým zámek v Hluboké nad Vltavou trvala 28 let. Začala v roce 1972 a skončila v roce 1999, kdy se konal poslední dostihový den. Jedinou přestávku si dostihy v Hluboké vybraly v roce 1982. Zpravidla se konal jeden dostihový den ročně, ale v devadesátých letech byla v permanenci třikrát nebo čtyřikrát ročně. Z celkového počtu 274 odběhnutých dostihů bylo 108 rovinových a 166 překážkových.

3. 9. 1972 se konaly první dostihy na závoděšti v Hluboké nad Vltavou. První triumf si z našeho malebného závoděště odnesla žena – amatérka Nová, která vyhrála s Bledaxem úvodní Cenu Vondrova na 1800 metrů.

Hned v následujícím dostihu došlo k současnému doběhu dvou koní, z nichž Talon s jezdce Kreuzerem udělal radost domácí stáji. Počátky dostihů na Hluboké

byly pronásledovány takřka neuvěřitelnou smůlou. V roce 1974 a znovu hned následující rok musel být jarní mítink odvolán, protože vytrvalé deště proměnily trávník v bažiny, a v dalším roce se podařilo termín zachránit jen díky zcela mimořádným zásahům pořadatelů, kteří dokonce v týdně před dostihy zakrývaly oblouky dráhy plachtami, aby byly alespoň trochu chráněny před nepřízní počasí. Po letech, kdy se na tamní dráze konal jeden mítink v roce, se v 90. letech provoz na této dráze výrazně rozšířil a společnost Hippos Ing. Josefa Lukeše zde pořádala i 4 dostihové dny v roce. Zlaté časy hlubocké dráhy skončily velmi rychle – posledními dostihy v červnu 1999, po nichž se závoděšti změnilo v golfové hřiště.

▪ Před 50 lety při Velké pardubické poprvé zvítězila legendární dvojice Korok – Václav Chaloupka a před 40 lety triumfovala dvojice

Legenda – Jiří Chaloupka. Václav a Jiří Chaloupkovi jsou jediná bratři, jimž oběma se podařilo Velkou pardubickou vyhrát. Starší ze sourozenců Václav dominoval jako první jezdec historie ve Velké pardubické čtyřikrát, mladší Jiří jednou. Jméno Chaloupka se tak na listině vítězů, jejíž dlouhý seznam byl založen před sto čtyřiceti lety, skví pětikrát.

První vítězství tehdy sedmiletého Koroka a Václava Chaloupky, který tři měsíce předtím oslavil své dvacáté první narozeniny, se zrodilo v roce 1969. Předcházela mu, jak milovníci a znalci Velké pardubické velmi dobře vědí, těžko uvěřitelná, ale naprosto pravdivá a jímavá historie:

Kůň Korok

Přesně před 50 lety napsal osud krásný happyend příběhu, nad kterým i po čase mrazí v zádech. Navíc se zrodila legenda českých překážkových dostihů, jehož krev

koluje v žilách i dnešní generace dostihových koní.

12. října 1969 vyhrál první ze svých tří Velkých pardubických v sedle s Václavem Chaloupkou sedmiletý ryzák Korok, kůň, který měl skončit v salámu.

Korok byl odmala vlastně odepsaný kůň. Narodil se s vrozenou tělesnou vadou, pravou přední nohu měl v kloubu vytočenou. A co víc, při odchovu trpěl vážným katarovým onemocněním, a tak ho s několika dalšími koňmi čekala cesta na jatka.

V tu dobu se však přijeli do Motěšic, kde byl Korok odchováván, zajímat o koně ze Státního statku Židlochovice. Na nákup moc peněz neměli, vybrali si dva koně, ale chtěli slevu, neboť jeden z nákupů nebyl stoprocentně zdravý. „Dáme vám třetího za cenu masa, za tři tisíce. Souhlasíte?“ tak zněl dotaz prodávajících. Kupující kývli a na Koroka se usmálo štěstí. Místo cesty poslední se vydal na pouť za slávou.

Na farmě v Šinkvicích, kde měli Židlochovičtí koně, se potkal s Václavem Chaloupkou. „Je to jednoznačné, Korok byl můj životní kůň. Samozřejmě si na něj vzpomenu, vždycky když přichází podzim, čas Velké pardubické nebo čas dušiček,“ říká Chaloupka.

První dostih vyhrál Korok ve čtyřech letech a o rok později ze šesti startů ani jednou neprohrál. To už Chaloupka tušil, že má dobrého koně: „Byl charakterní a bojoval, nikdy se nevzdal.“ Tři vítězství

v letech 1969, 1971 a 1972 udělaly z Koroka jednoho z nejslavnějších koní historie Velké pardubické.

„Korok byl už před startem ve Velké pardubické velmi populární, a tak ho jely povzbudit do Pardubic dva autobusy od nás, ze Židlochovic a Těšan,“ vzpomíná Chaloupka. „Potom, co vyhrál, byl nejslavnější.“

Dokonce jsme ho chodili předvádět na fotbalové zápasy. Když byla u nás ve vesnici nějaká sláva, tak byl taky předveden, popularitu měl opravdu velkou, a dokonce mu přisuzovali lidské vlastnosti.“ Nebylo se co divit, v roce 1968 se Velká pardubická nekonala kvůli invazi sovětských vojsk a o rok později Korok porazil zástupce sovětské ekipy.

Kdysi odepsaný kůň vyhrál za kariéru 25 dostihů, majitelům vydělal tři čtvrtě milionu korun, což byly tehdy obrovské peníze. Byl to chytrý kůň a Chaloupka mu

přezdíval Profesor. Ti dva se rozloučili ve stáji v Šinkvicích v létě 1984.

„Jel jsem tehdy ze Slušovic do Vídně, spěchal jsem, ale jel jsem kolem odbočky ke stáji a najednou mi vnitřní hlas řekl, zastav se u něj. Zabrzdil jsem a jel jsem za Korokem do stáje,“ líčí Chaloupka. „Vešel jsem do boxu a připadal mi hodně smutný. Měl smutné oči a mně se v očích objevily slzy. Na tu chvíli nikdy nezapomenu.“ To odpoledne Korok ve výběhu tak špatně šlápl, že si zlomil krček v kyčli a musel být utracen.

Kraj, který tak proslavil, ale na něj nezapomněl.

„V Těšanech zřídili muzeum a mají tam i jeho podkovy,“ popisuje Chaloupka a dodává: „Dlouho chátrající statek v Šinkvicích byl také zachráněn a dnes tam najdete Restauraci u Koroka, kde výborně vaří.“

autor: Petr Malík



Josef Prokeš a dostihový kůň v cíli závodu

640 let
1379 - 2019



MĚSTO HLUBOKÁ NAD VLTAVOU, OSADNÍ VÝBOR HROZNĚJOVICE
a
SDH HROZNĚJOVICE

Vás srdečně zvou
na společné setkání občanů, rodáků a přátel obce,
které se uskuteční

v sobotu 29. června 2019

u příležitosti 640 let od první písemné zmínky o obci Hroznějovice

Program setkání: 12:45 zahájení u kapličky sv. Isidora
13:00 mše svatá
14:00 výstava fotografií v hasičské zbrojnici
15.30 posezení v hospůdce U Klomfarů - k tanci a poslechu
zahraje kapela Šumavanka

JADERNÁ ELEKTRÁRNA TEMELÍN
SKUPINA ČEZ
PARTNER PROJEKTU ORANŽOVÝ ROK



Setkání v Ravensbrücku v rámci projektů Na jedné lodi a Kultura bez hranic ve dnech 12. 5. až 17. 5. 2019



Díky Koordinačnímu centru česko-německých výměn mládeže Tandem Plzeň vyjelo dvacet žáků SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou s vyučujícími Mgr. Milenou Luxikovou a Mgr. Blankou Kouřilovou v rámci projektů Na jedné lodi a Kultura bez hranic na setkání v Ravensbrücku. Žáci se zde seznámili s dějinami ženského koncentračního tábora Ravensbrück, ve

kterém našli i mnoho československých stop. Jednalo se např. o novinářku Milenu Jesenskou, Jožku Javůrkovou a všechny lidické ženy.

Vzhledem k tomu, že památník pořádá v létě setkání přeživších, byli žáci pozváni, aby ve smíšených skupinách s žáky ze spřátelené německé školy z Frankfurtu nad Mohanem vytvořili namluvený vzkaz pro účastníky tohoto setkání. Hlasový dopis zaznamenal jejich nejemotivnější zážitek z tábora a byl přeložen do jazyků, které žáci ovládají. Tyto nahrávky budou umístěny na webových stránkách památníku. Poslechnout si je bude možné v němčině, češtině, arabštině, albánštině, španělštině, angličtině, turečtině, makedonštině a perštině.

Během pobytu proběhly německo-české jazykové animace, drobné soutěže a hry. Se současnou realitou se účastníci setkali v nedalekém městě Fürstenberg am Havel.

Na závěr pobytu navštívili žáci Berlín. I zde hledali pozůstatky nacistického a také komunistického teroru. Válečné hrůzy se žákům připomněly i na cestě domů. Vlak se opozdil o 115 minut. Kvůli bombě z druhé světové války nalezené v blízkosti trati byl odkloněn přes Lipsko.

Zemědělské muzeum zahájilo svoji pátou sezonu



Jihočeské zemědělské muzeum v Netěchovicích u Týna nad Vltavou zahájilo 1. května novou sezonu, pátou od svého vzniku. Na návštěvníky čeká celá řada novinek. Tou největší co do rozsahu je minifarma v nových prostorách, přibýly nové druhy zvířat, jako například prasátka, holubi, narodilo se hodně mláďat, která jsou ochočená a nechají se pohladit.

Zejména kluky, tatínky a dědečky potěší další chystané překvapení – traktorový simulátor. Malé šlapací i velké traktory se v muzeu těší stále velké oblibě. Děti se seznamují se základními částmi a využitím těchto strojů, na šlapacích traktůrcích si samy vyzkouší, že řízení traktoru s naloženým valníkem není vůbec jednoduché. A při akcích v muzeu se mohou svést v opravdovém traktoru. V nadcházející sezoně budou moci malí i velcí návštěvníci usednout do skutečné traktorové kabiny s originálními ovládacími prvky a virtuálně si vyzkoušet práci na poli v okolí statku. Věříme, že tento nový prvek ocení nejen pánská část návštěvníků. Pro děti čekající ve frontě na řízení traktoru jsou ale připraveny další herní prvky, které jim zkrátí dobu čekání.

Počínaje druhou červnovou sobotou 8. června chystáme pečení chleba v naší chlebové peci na dvoře muzea. Každou sobotu odpoledne si můžete vyzkoušet vymylát cepem obilí, semlít je na kamenném mlýnku, společně zadělat těsto, vyválet z něj bochníky, ty pak nasázet do pece a počkat si na okamžik, kdy se dozatova upečený chléb bude vydávat ven. Jen tak něco nepřekoná náš chléb ručně hnětený, s láskou pečený a společně snědený.

Srdečně Vás zveme!

Radka Velková, vedoucí muzea, Netěchovice u Týna nad Vltavou, www.zemedske-muzeum.cz

[zemedske-muzeum.cz](http://www.zemedske-muzeum.cz)

Červen – měsíc myslivosti a ochrany přírody



Bavorovičtí myslivci berou vážně nejen červen, ale snaží se chovat jako zodpovědní hospodáři a přírodu ochraňovat po celý rok.

V loňském roce nechali myslivci z Bavorovic vyrobit 20 informačních cedulí. Předlohou jim byly cedule ze společnosti Pro přírodu a myslivost ze Šardic. Vede ji pan Dr. Ing. Petr Marada, se kterým v oblastech ochrany přírody bavorovičtí spolupracují. Inspiraci dodává také Českomoravská myslivecká jednota.

Výrobu cedulí podpořil starosta Ing. Tomáš Jirsa a i instalaci myslivci z Bavorovic provedli na katastru Hluboké nad Vltavou a Českého Vrbného. Cedule informuje a nabádá k ohleduplnosti k okolí a živým tvorům v přírodě.

Škoda je, že bohužel někteří naši spoluobčané si neradi prohlíží obrázky, a tak se už šest kusů tabulí ztratilo.

Operace Glucinium

Osadní výbor Purkarec ve spolupráci s Klubem vojenské historie České Budějovice pořádá **29. června vzpomínkovou akci u příležitosti 75. výročí operace Glucinium**, paradesantního výsadku, který se uskutečnil z 2. na 3. července 1944 v oboře nedaleko hájovny U Rybáka. V 10 hodin proběhne pietní akt u památníku v Purkarci. Na louce u hájovny bude zřízen vojenský dobový tábor.

*Přijďte se podívat, zve Vás
Osadní výbor Purkarec*

Poslední chvíle hajného Rybáka

15. září 1944 nadporučík Vítězslav Lepařík – velitel západního paravýsadku Glucinium – neprozřetelně vyprávěl svému kolegovi parašutistovi Adolfu Horákovi o svých osudech od vysazení do Protektorátu. Mimochodem o tom, jak mu po seskoku hajný Rybák z hájovny U Červeného kříže u Purkarce zapůjčil obloukovou pilu pro vyproštění padáků uvázaných na stromech. Netušil, že Horák je zrádce a pracuje pro gestapo. O pár dní později byl hajný Josef Rybák i s ženou Terezií zatčen budějovickým gestapem, podroben krutým výslechům a odeslán do Malé pevnosti Terezín. Zde hajný Rybák našel smrt. Poslední chvíle jeho života zaznamenal do deníkových zápisků spoluvězeň Bedřich Čurda-Lipavský z Ostravy. Své záznamy v roce 1946 vydal jako knihu „Terezínské katakomby.“ Níže dále jeho zápisky týkající se hajného Rybáka.

Neděle 24. září 1944

Přišel k nám přírůstek z Českých Budějovic – městský úředník Ryneš, přednosta výtopny a dobrý člověk Theimer. Znájí mého přítele hvězdáře v Budějovicích Ing. F. a vyprávějí o něm. S nimi přichází známý kolega – redaktor z „Rudého práva“, Šafář – sčítlý člověk, mající veliký přehled o událostech. Zároveň s nimi přišel i hajný Josef Rybák z lesů v Hluboké. Je to hromotluk, veselý, červený v tváři. Má myslivecký kabát a ublácené boty – vzali ho i s jeho ženou rovnou z pole. Se smíchem nám líčí svůj případ: V noci k němu přišli dva parašutisté pro pilu a sekeru – uvízl jim na stromě padák a strom musí být proto poražen. Pomohl jim a bylo vše v pořádku. Náhle však byl zatčen a vyslýchán na gestapu, kde ho uvázali ke zdi a strašně tloukli plochou šavlí po zádech.

„Ale já jsem se jim smál do očí,“ vyprávěl s nepopsatelným bodrým lesáckým humorem, „a říkal jsem jim nahlas při každé ráně – jen ho! Jen ho! Tak, ještě víc! – No, něco snesu, přece jsem chlap, ne? A oni byli víc unaveni než já. Ale bylo to všechno docela zbytečné – nechtěl jsem prozradit parašutisty – a zatím po výprasku mi přečetli protokol obou. Chytli je – a oni se oba přiznali a ještě udali mou plnou adresu.“

Hajný vnesl do cely kus venkova – donesl vůni lesa a syrové půdy, kterou obdělával. Získal si ihned srdce nás všech!

Je nás dnes už 170. Vzduch se stává nedýchatelný. Kamarádi přinášejí novinu, že se na Pankráci v těchto dnech stal veliký průser. Přijelo 26 vězňů – dozorců a policistů z Pankráce. Přišlo se totiž na to, že dozorcí i policisté všelijak ulevovali vězňům, zprostředkovali jim styk s venkovem, nosili jim potraviny a klamali gestapo. Je z toho velká aféra a viníci jsou nyní v Terezíně. Přinášejí zprávu, že v úterý jedeme s transportem do Německa...

Pátek 13. října 1944

... Hajný Rybák vážně onemocněl, zežloutl ve tváři a stěžuje si na bolesti v celém těle. Pravou ruku má nesmírně oteklou a namodralou – zdá se to být flegmona. Prý se poranil při stříhání kůžek. Chtěli bychom mu pomoci, ale nemáme nic jiného než aspirin...

Neděle 15. října 1944

Celý den se strašně zdlouhavě vleče. Venku je překrásně. Plno slunce a tepla – ležím celý den na palandě. Šída vážně onemocněl, je velmi slabý a má silnou horečku. Také hajný Rybák je vážně churavý, má otravu krve. S nesmírnou námahou jsme ho nesli z hořejší palandy na malou lavičku a zabalili do pokrývek. Sedí zhrouten a čeká na lékaře, aby mohl být přenesen na marodku. Je už z něho hotová ruina a jak statný to byl chlap! Zdravili jsme se stokrát denně: „Hajný v lese usnul...“ na což on vždycky vesele odpovídal známým doplňkem. Nikdy nepokazil dobrý vtip a ještě před několika dny mne upřímně pozval do svých lesů na Hluboké a líčil v živých barvách, co si tam všechno střelíme... a zatím... V poledne ho odnášeli 4 kamarádi na nosítkách do nemocnice. Loučíme se s ním – uvidíme ho ještě někdy? Je velmi, velmi přepadlý...

Středa 18. října 1944

Odpoledne přichází smutná zpráva: na marodce zemřel kamarád Josef Rybák. Zaplakal jsem nad tím mrtvým hochem – vnesl do našeho života na cele veselého ducha – byl vždy usměvavý, dobrý, přinesl k nám do cely s sebou kus syrové přírody, dýchl z něho na nás les a louky. Podlehl surovému esesáckému násilí – měl od bití šavlí poraněné ledviny, aniž o tom věděl, a choroba na něm hloďala, až ho uhloďala. Věřil pevně, že 19. října půjde domů – řekli mu to oni parašutisté, že tento den je pro válku rozhodující. Stále o tom dni hovořil a zatím odešel – avšak den předtím a na místo domů, do svých krásných lesů na Hluboké – do krematoria v Bohušovicích. Zda o jeho smrti ví jeho žena, která je na ženském dvoře... Loučím se s Tebou, drahý kamaráde – stavím Ti ve své prosté knížce pomníček na památku – nikdo z nás na Tebe nezapomene...

Doplňme, že Bedřich Čurda-Lipavský posunul datum úmrtí Josefa Rybáka o dva dny. Hajný Rybák ve skutečnosti zemřel již 16. října 1944 – jak uvádí pamětní deska na Rybákově hájovně a terezínský záznam o vězni Josefu Rybákovi (narozen 19. února 1889 ve Zvíkově), který byl z Budějovic do Terezína předán 22. září 1944. Zápisky Čurdy-Lipavského jsou očividně o dva dny posunuté. Jestli se někdy Terezie Rybáková dozvěděla o smrti svého muže, nevíme. Zahynula 22. ledna 1945 v Ravensbrücku. Gestapákem, který Rybákovi poškodil šavlí ledviny, byl buď Willi Hempf nebo Hans Wittner, kteří při mučení vyslýcháných šavli používali. Oba po válce spáchali sebevraždu.

autor: Jan Ciglbauer

www.severniceskobudejovicko.cz

NEJLEVNĚJŠÍ PALIVOVÉ DŘÍVÍ

palivové dřevo (cena bez 15 % DPH):

druh dřeva	neštípané (2m)	štípané (33cm)
borovice, smrk	550 Kč/prm	650 Kč/sprm
bříza	750 Kč/prm	900 Kč/sprm
dub	800 Kč/prm	1000 Kč/sprm
osika	500 Kč/prm	550 Kč/sprm

NÁKUP A PRODEJ LESNÍCH POZEMKŮ

Chcete znát cenu Vašeho lesa? Tržní ocenění zdarma.



www.persaltus.cz
+420 605 512 451

Povězte to včelám...

Včelí přátelství – autor Hans Thoma (1839–1924)

Byly doby, kdy téměř každá britská rodina, která chovala včely, dodržovala podivuhodnou tradici. Kdykoliv v rodině někdo zemřel, byl člen rodiny vyslán k úlům, aby řekl včelám, jaká strašlivá ztráta rodinu postihla. Když se na tohle pravidlo zapomnělo nebo se nedodrželo, často to vedlo k dalším ztrátám. Například k tomu, že včely opustily úl, nebo přestaly dávat med nebo celé včelstvo vymřelo. Součástí tradice bylo informovat včely o všem důležitém, co se v rodině dělo – když se narodilo dítě, když došlo ke sňatku, nebo se někdo vydal na dlouhou cestu. Věřilo se, že když se o tom nedá vědět včelám, stane se neštěstí. Podstatou tohoto zvyku tedy bylo „říct o všem včelám.“

Lidé měli k včelám odjakživa zvláštní vztah. Ve středověké Evropě byly včely velmi ceněné pro med a vosk, který dávaly. Med se jedl a také používal pro výrobu medoviny, pravděpodobně nejstaršího fermentovaného nápoje; a také na léčbu popálenin, kašle, nevolnosti a další nemoci. Svíce z včelího vosku svítily jasněji, déle a méně kouřily než ostatní voskové svíce. Včely byly často chovány v klášterech nebo zámcích, kde s nimi bylo zacházeno s nejvyšší úctou a byly považovány za součást rodiny či společenství. Bylo například považováno za velmi nezdvořilé hádat se před úlem s včelstvem.



Včelí přítel
Hans Thoma (1839–1924)

Je možné, že tradice „mluvení ke včelám“ má své kořeny v keltské mytologii, kde se o včelách mluvilo jako o spojenci mezi naším světem a světem duchů. Pokud chtěl tedy někdo vzkázat něco mrtvému, stačilo to prostě říct včelám a ony mu to vyřídily. Mluvení ke včelám se praktikovalo po celé Anglii a také na mnoha místech v Evropě. Časem se zvyk rozšířil i přes Atlantický oceán do Severní Ameriky.

Obvykle se hlava rodiny nebo hospodyně domu vydali k úlům, jemně na ně zaklepal, aby si získali pozornost včel a potom potichu šeptali smutnou melodii důležité zprávy. V určitých oblastech v průběhu času vznikaly i verše.

Například z hrabství Nottingham pochází záznam o tom, jak vdova tiše zpívala před úly následující: „Náš pán zemřel, ale vy zůstaňte, prosím. Jako vaše paní vás dál na rukou nosím.“ V Německu se objevily podobné verše: „Náš pán je mrtev, včeličky malé. Neopustte mne v té noci tmavé.“

V Nové Anglii bylo naprosto běžné, že se důležité události v rodině chodily oznamovat včelám. Americký básník z 19. století John Greenleaf Whittier popisuje tento zvláštní zvyk v básni z roku 1858 „Mluvit s včelami.“

Pod zahradními zdmi

šla rychlým krokem dívka
a halila každický úl do černého hávu

Naslouchal jsem a trásl se

Letní slunce

bylo studené jako sníh

Věděl jsem totiž, že mluví k včelám o někom,

kdo se vydal na cestu,

na kterou se jednou vydá každý z nás.

Navždy bude znít v mých uších
píseň, kterou tenkrát včelám zpívala
„Zůstaňte s námi, včelky krásné, neodlette!
Paní Mary zemřela, je navždy pryč.

Když někdo zemřel, včelař obalil vršky úlů kouskem černé látky nebo krepu. Když se v rodině konala svatba, také se zdobily úly a nechával se poblíž kousek dortu, aby mohly slavit i včelky. Nově seždaný pár se šel včelám představit, neboť kdyby tak neučinil, mohlo to přinést jejich manželství pohromu.

Když včely nebyly zapojeny do truchlení, mohlo to přinést hrozná neštěstí rodině nebo včelaři, které úly po úmrtí původního majitele koupil. Viktoriánská bioložka Margaret Warner Morley ve své knize *The Honey-Makers* (1899) zmiňuje případ z Norfolku, ve kterém píše o muži, jenž koupil úl se včelstvem z pozůstalosti po zemřelém. Předchozí majitel úlu však včely nezapojil do truchlení po jejich pánovi a včelstvo onemocnělo. Když nový včelař úly obalil černou látkou, včelstvo se uzdravilo. V jiném příběhu se píše o rodině z hrabství Oxford, která měla sedmnáct včelstev, když jejich včelař zemřel. Protože jim o smrti včelaře nikdo neřekl, všechny do jedné zemřely. V knize Margaret Morley je podobných příběhů celá řada.

O intimním vztahu mezi včelami a jejich pány se traduje celá řada pověr. Například se věřilo, že prodat nebo koupit včelstva může přinést smůlu, protože s prodejem včelstva prodáváte také své štěstí. Proto se včely dávaly nebo vyměňovaly jako dary. Když včelstvo vletlo do domu, znamenalo to, že brzy zavolá nějaký cizinec. Když se včelstvo usadilo k odpočinku na střeše, znamenalo to, že je štěstí na cestě k rodině.



Mluvení s včelami,
Albert Fitch Bellows (cca 1882)

Ovšem vztah mezi včelami a lidmi jde mnohem hlouběji za úroveň pověr. Pravdou je, že díky včelám člověk přežil do dnešního dne. 70 ze 100 plodin, kterými se člověk živí, závisí na opylování včelami. Bez nich by tyto rostliny vyhynuly a s nimi všechna zvířata, která se těmito rostlinami či jejich plody živí. To by mělo katastrofický kolapsový dopad na celý potravinový řetězec. Přijít o úl či včelstvo znamená mnohem víc než jen přijít o dodavatele medu. Má to život ohrožující důsledky. Tradice mluvení s včelami ukazuje na hluboké spojení člověka s tímto hmyzím tvorem.

Zdroj:

<https://www.amusingplanet.com/2019/04/the-adorable-custom-of-telling-bees.html>

Překlad: Kateřina Grofová

Proč kluci milují fotbal

Fotbalové hřiště má nespočet podob. Pokryté ranní rosou, v jitrním chladu, který rozpouští východ slunce. Či v letním odpoledním žáru, kdy horký vzduch se tetelí a mísí se s kapkami potu hráčů. Pak přijde déšť, který mění pažit v kluziště, vytváří nástrahy v podobě louží a těžkne balon i nohy toužící po lehkosti. V zimě se tráva stáhne sněhová pokrývka a hráči v čepicích a rukavicích vběhnou na hřiště lemované shrnutými závěsemi. Každý z kluků už hrál i po kotníky ve sněhu, prsty zmrzlé do fialova a tváře ošlehané větrem a mrazem. Ale tytéž tváře ještě ve stejné sezóně opálí slunce do hněda, protože to je fotbalistův rok. To je jeho koloběh, jeho zahrada, na které pracuje, aby sklídl plody. A jen se ohlédne, je o rok starší. ... z knihy „Proč kluci milují fotbal“ Zuzany Maléřové



č. 2 Ondřej Novák, č. 3 Ondřej Čoudek, č. 8 Jakub Česák

Dobrá rada: když si chcete užít prima dětství a mládí se sportem a tím nejlepším partákem, zkuste se narodit jako jedno z klučích dvojčat. A pořídte si do společné genetické výbavy předpoklady k fotbalu – sportu, který miluje celý svět.

František a Ondřej Čoudkovi jsou dvojčata, a jejich maminka potvrzuje, že fotbalový talent se v rodině uplatnil už v minulých generacích. Pradědeček – pan Ladislav Klika – do pozdního věku působil při fotbalových zápasech jako rozhodčí. Strýc hrával dorosteneckou ligu v SK Dynamo. A maminka Štěpánka (roz. Mrázková) hraje volejbal. Takže rodinná dispozice a tradice v rodině pomohla Ondrovi i Františkovi najít k fotbalu přirozenou cestu, už díky tomu, že odmala doma okopávali nábytek míčem.

Ondřej je sympatický kluk a svými dosavadními úspěchy se chlubí spíš zdrženlivě. Nicméně je evidentní, že je talentovaný fotbalista a na hřišti má mezi spoluhráči respekt. Fotbal začali oba bratři hrát v šesti letech na hřišti českobudějovického SK Dynamo. Dnes je jim čtrnáct let, hrají za starší žáky, a Ondřej dostal šanci reprezentovat

republiku v národním mužstvu, tedy i za hranicemi naší země. Takže budeme držet palce! Je dobře, že se Ondřej i František moudře narodili rovnou do Zámostí, kde se to sportovními hvězdami jen hemží.

Co znamená být v národním družstvu?

Smysl národního mužstva kluků kategorie čtrnáctiletých je vystižen přímo v názvu: U 15 Future. Future znamená v angličtině budoucnost. Budoucí naděje, tak bych to nazvala, vysvětluje maminka. Je to spojení kluků, kteří v sobě mají talent, potenciál sportovní a technický, usílí a lásku k fotbalu – ale ve svém věku ještě nemají komplexní fyzický výkon, co se týče rychlosti, vytrvalosti, prostě ještě se vyvíjejí. Jak ve sportu, tak ve svém fyzickém a psychickém růstu. Je v nich už určitě vidět talent a potenciál, který, pokud se bude rozvíjet, tak opravdu může potvrdit naděje, že se upevní a přinese další posun. Je dobré si uvědomit, že právě dospívání je v ohledu sportu trochu „rizikové“. Hráči v tomhle věku často ztrácejí motivaci, jsou přetřénovaní, unavení, začnou mít jiné zájmy a ve svém oddílu už se jaksí „nudí“. Když už hrají tak „dlouho“, od svých útlých dětských let... Takže proto motivace vyšších cílů pro ty opravdu talentované, takový stimul, který je podrží a postrčí dál. Zvednout jim latku, aby nadšení zůstalo, aby je sport bavil, a měli nějakou metu. Udržet pozornost, neztratit talenty.

V programu vzájemných sportovních fotbalových kontaktů je zapojeno Česko, Švédsko, Švýcarsko a Belgie. Evropa své budoucí fotbalové naděje osloví, najde jim protihráče v zahraničí, a je evidentní, že to je nejen o sportu, ale i přátelských kontaktech a zkušenostech sbíraných v jiných zemích, než jen v Česku. Šance pro kluky, kteří právě vyrůstají, fyzicky i mentálně, najít v nich naději, že rozvinou určitý potenciál a do toho áčkového mužstva by se v budoucnu mohli dostat.

Jsou to kluci ročníku 2004. Všichni jsou na stejné startovní dráze, v U15 Future je jich dvacet. Bez ohledu na to, jestli z nich

v budoucnu budou opravdové fotbalové hvězdy, je to skvělá příležitost, zkušenost a dobrá šance.

Ondřeji, v dubnu ses účastnil s národním týmem U15 Future turnaje v Belgii. Jak se ti tam líbilo?

Pro mě a ostatní kluky z týmu to byla velká zkušenost, moc se nám tam líbilo. Bydli jsme v městečku 30 kilometrů od Bruselu, v Tubize, říká Ondřej Čoudek. Je tam sídlo belgické fotbalové reprezentace, úžasný fotbalový stadion a sportovní areál. Bylo to o to lepší, že jsme bydli přímo v areálu. Na dobu pobytu nám zapůjčili vybavení a dresy, mohli jsme používat všechno vybavení, posilovny a podobně. S místními hráči jsme prožili společný program, nastoupili na 4 tréninky a odehráli dva zápasy. Jeden den jsme se byli podívat v Bruselu. My všichni kluci, i místní hráči, jsme si rozuměli bez problémů.

Na hřišti jsi záložník, obránce, útočník nebo brankář? Nebo své role střídáš?

Při fotbalu nejde libovolně měnit hráčské posty. Na svém domácím hřišti, tak i v národě. Každá role fotbalisty je totiž o něčem jiném. Hraju jako obránce, takže to znamená, že ze své pozice na všechny dobře vidím, mám přehled o hře a mohu hráče také korigovat. Nakonec jsem se totiž také stal kapitánem mužstva.

Kdo vytipuje dobrého kapitána? Jaký by měl být? Copak klukům v pubertě nevádí, když jim během hry někdo radí?

Trenéři se zeptali, kdo by chtěl být kapitán. Jeden kluk se přihlásil, ale pak se na tréninku bohužel zranil a nehrál. V tu dobu mi kluci říkali, ať se přihlásím a zkusím to. A tak jsem to udělal.

Být kapitán znamená mít schopnost hru trochu organizovat, držet kolektiv pohromadě, stmelit ho, uklidňovat, když je potřeba. A třeba naopak zas trochu nabudit k výkonu. To všechno se děje během hry, kapitán je tak trochu režisér hry a hráčů... Vede je, podporuje, aby podali dobrý výkon. Jsme tým a tak to bereme, necítím žádný odstup, fotbal kapitány potřebuje.

Nebylo to z prvního plánu, říká maminka. I když Ondra ve svém rodném týmu kapitána nedělá, přece jen je takový typ, který má ze své pozice přehled, je komunikativní a dokáže být oporou i pro trenéra. Vidí to, co je potřeba, dokáže hráče nasměrovat a řídit, a mám pocit, že ho spoluhráči naprosto respektují. Zřejmě má v sobě něco jako přirozenou autoritu, protože ne každý takový dar má. Pokud by ho kluci nebrali, bylo by to úplně o něčem jiném.

Ondro, teď už hraješ a trénuješ jenom v Praze? A co bratr, není smutný, že jsi pokročil dál než on?

Kdepak, normálně trénuju a hraju u nás v domovském oddíle. Z Budějovic šli do nároďáku od nás tři kluci a jezdíme tam, kdykoli nás povolají k nějaké akci.

Brácha není smutný. Myslím, že opravdu ne. Přeje mi to a je nadšený stejně jako já. Fotbal nám oběma zabere hodně času, dává to dost zabrat tělu, ale baví nás. Posilujeme, běháme společně, a to je výhoda, trenér nám dává za domácí úkol, kolik máme uběhnout a v jakém čase, tréninky máme každý den. Já chodím dva dny v týdnu ještě na ranní tréninky, což je posilování.

Kdo je tvůj fotbalový vzor? A co je pro fotbalisty nejdůležitější?

Nejdůležitější? Asi rychlé a spolehlivé nohy, dobrá fyzická příprava, technika. Fotbalista musí i přemýšlet a rychle kombinovat, dobře odhadnout situaci na hřišti. Dobrá musí

být i psychika, aby člověka hned všechno nerozházelo. A umět rychle vydýchat, když se něco nepovede. Většinou to zvládnu, ale je mi třeba líto šancí, které při zápase nevyšly. Snažím se to hodit za hlavu a jít dál.

A můj vzor je asi Ronaldo, fotbalový král...



Národní tým U15 Future

OSLAVY VÝROČÍ 25. LET BASEBALLU NA HLUBOKÉ



Přátelé a příznivci hlubokého baseballu a softballu,

dovolte abychom vás pozvali na **oslavy 25. výročí založení našeho klubu**.

Ve sportovní relaxačním areálu pro vás bude připraven zajímavý program i dostatek času k setkávání s vašimi bývalými spoluhráči, fanoušky a přáteli. Těšíme se, že vás tu všechny **28. - 30. června 2019** potkáme.

Vaši účast či neúčast nám prosím potvrďte na stastny@hluboka.cz

Pokud máte ve vašem archivu jakékoliv fotografie či videa, budeme rádi pokud se s námi o ně podělíte. Vezměte si s sebou rukavice, pátky, dresy čepice, suspenzory a další potřebné pomůcky ke hře :)

David Štastný
Předseda klubu

www.baseball-hluboka.cz



Kroužek lezení je opět venku

Kroužek lezení se přesouvá ven, a to do Sportovně relaxačního areálu v Hluboké nad Vltavou, kde budou trénovat na nově vystavěné lezecké stěně. K dispozici má kroužek lezení také lanové centrum a síťové centrum.

Tréninky kroužku lezení probíhají každé úterý od 16:00 – 18:00.

Pokud máte jakékoliv dotazy, směřujte je na vedoucího oddílu Radka Minců, tel. 724834853

Sokol Hluboká uchwátí komisi



V únoru vyhlásila České Obce Sokolská fotografickou soutěž „Sokolské okamžiky“ hned v sedmi kategoriích, a jedné z nich se rozhodl účastnit i Radek Minců, vedoucí oddílu lezení. „Říkal jsem si, že bych tam jenom tak z legrace mohl poslat naši fotku z kroužku. Nečekal jsem, že bychom se mohli umístit, natož vyhrát,“ říká Radek.

Prohlášení komise

Komise pro práci s mládeží a seniory při VO ČOS vypsala fotografickou soutěž „Sokolské okamžiky“. Soutěž proběhla v šesti kategoriích.

Při hodnocení prací se v kategorii I. mládež na 1. místě umístil Radek Minců z Vaší Tělocvičné jednoty Sokol Hluboká n.V.

Chtěli bychom Radkovi poděkovat za jeho skvělou reprezentaci Sokola Hluboká nad Vltavou!

Postup na finále MIA Festivalu

I když byl svátek, naše děvčata nezahálela a 8. května se v KD Vltava konalo další semifinálové kolo MIA Festivalu. Protože byly tentokrát vypsány malé a velké skupiny, závodů se zúčastnily jen skladby „Šňůry“ a „Zrození motýlů.“ Šňůry – skladba v kategorii Small groups aerobic 15-17 let, získala krásné 2. místo.

Zrození motýlů – hromadná skladba (16 děvčat) vybojovala v kategorii Groups original dynamic 10-11 let, báječně a pro holky i překvapivě 2. místo (z 5 týmů).

Tímto závodem jsme si zajistily postup na velké finále MIA Festivalu, který proběhl 19. 5. v Praze.

Hluboká U10 postupuje na Zlatý Supercup

Celý turnaj byl kvůli počasí v polovině května v ohrožení. Sobotu provázely časté přeháňky a dokonce se musela přeložit soutěž masters a část utkání mezi Ledenicemi a domácím týmem Plzně. Hlubocký tým dorazil v počtu 12 dětí (Jakub Frantál, Tomáš Tesař, Adéla Trunečková, Robert Heltzel, Martin Macháček, Matouš Mlýnek, Petr Mužík, Augustýn Plátenka, Aleš Stibůrek, Jiří Svatoň, Václav Zeman, Marek Hrubý). První utkání sehrála Hluboká s týmem Ledenic. Hlubocké děti svými výkony příliš neohromily a zdálo se, že žraločí útok v první směně nám velmi ubral na sebevědomí. Tým nebylo možné „probudit“ ke hře. Na konci třetí směny však v obraně přišly tři krásné akce a potřebné sebevědomí se týmu vrátilo i v útoku. Na žraloky jsme nakonec nestačili. Skóre zápasu: 12:8. Druhé sobotní utkání, tentokrát s týmem Brewers Klatovy, bylo velmi povedené. Ú desítky si zápas užívaly od samého začátku. Podávaly krásné výkony jak na pálce, tak v poli. Utkání jsme vyhráli bezpečně 19:5. Další program byl ze soboty kvůli počasí přesunut na následující den. Neděle začala pro Hlubocký tým zápasem s týmem Baseball Plzeň. Od začátku do samého konce se jednalo o jeden z nejhezčích zápasů turnaje. Oba dva týmy chtěly vyhrát za každou cenu, a tak se mužstva přetahovala o každý bod. Zápas byl doslova nabitý výbornými zákroky v obraně a dlouhými linedrivovými odpaly v útoci obou družstev. Hlubocký hráč první mety Martin Macháček zde předvedl

dokonce nejhezčí zákrok celého turnaje „amazing catch“, za který obdržel od ředitele turnaje individuální ocenění. Hluboká nakonec podlehl Plzni 10:6. Naše naděje na postup do SuperCupu v Praze se tak vzdalovala. Vzkřísit ji mohl jen perfektní výkon dětí v soutěži masters, která je nedílnou součástí turnaje. „Masters“ je složena celkem ze 4 disciplín. 1) hod do dálky (M. Macháček, R. Heltzel, M. Hrubý) 2) odpal ze stativu (J. Frantál, M. Mlýnek, V. Zeman) 3) běh přes všechny 4 mety (P. Mužík, A. Plátenka, T. Tesař) 4) souhra vnitřního pole (V. Zeman, A. Stibůrek, M. Macháček, M. Mlýnek, J. Frantál, R. Heltzel). V první disciplíně, hod do dálky, obdržel Martin Macháček celkově první místo výsledkem 32,2 metru. Ve druhé disciplíně se podařilo Jakubovi Frantálovi odpálit do vzdálenosti 36 metrů, což znamenalo celkové druhé místo. Ve třetí disciplíně náš nejrychlejší běžec Petr Mužík zvládl oběhnout všechny 4 mety v čase 14,3 sekundy, což mu zajistilo celkové třetí místo. Souhra sice mohla být rychlejší, ale i tak jsme se umístili s časem 37,10 na třetím místě. Celkově tým hlubockých U10 získal v soutěži Masters první místo. V posledním zápase jsme si opětovnou výhrou proti Klatovům zajistili celkově druhé pořadí v celém turnaji a postup na SuperCup do Prahy. Děkujeme všem, kdo nám drželi pěsti a věřili, že postoupíme.

Martin Macháček, HC kategorie U10



22. června NETOPÝŘÍ DEN A NOC

Přijďte se seznámit se zajímavým životem těchto tajuplných nočních savců.

4. července a 23. srpna VEČERNÍ POHÁDKOVÁ ZOO

Za zvířátky, ale také do pohádky. V letošním roce dvakrát více pohádkové zábavy v zoo.

KOMENTOVANÁ KRMENÍ PROBÍHAJÍ OD PONDĚLÍ DO PÁTKU.

od 2. poloviny května do června + září

10:00 vydry

červenec - srpen

10:00 a 15:00 vydry

14:15 rosomáci

15:10 kočkodani

* komentovaná krmení závisí na potřebách zvířat, o aktuálních změnách budete informováni na pokladně zoo

Kontaktní zoo

Chcete-li si nakrmit nějaké zvíře sami, máte tuto možnost například v naší kontaktní zoo, kde můžete kozy nejen krmit, ale také si je pohladit. Zde jsou k dispozici automaty s krmivem, které zvířatům neublíží. Automat je na mince v hodnotě 5 Kč a vydá dávku cca „do dlaně“. Granulové automaty najdete také na mostech a na ostrůvku u občerstvení.

Granule jsou určeny vždy jen pro druh zvířete, který je na automatu vyobrazen. V žádném případě nekrmte granule jiným zvířatům ani zvířatům nepodávejte Vámi přinesené „dobroty“. Ve většině případů totiž tyto potraviny působí zvířatům velké zdravotní potíže a dochází také k úhynu zvířete. Děkujeme, že dbáte našich pokynů a těšíme se na Vaši návštěvu.

Galerie Knížecí dvůr

Aktuální výstava

18. května – 27. června Karel Prášek – „REKAPITULACE“ – OBRAZY

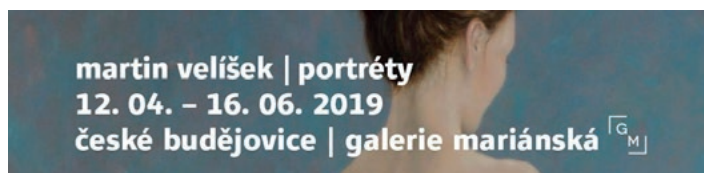
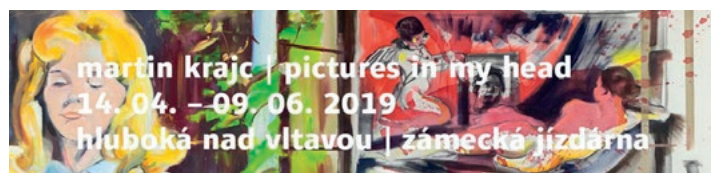
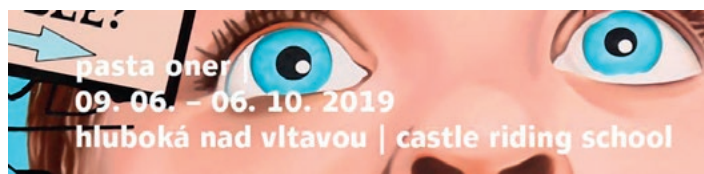
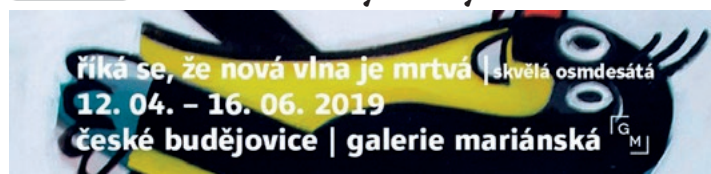
Nejbližší akce

29. června 2019 - 18. července 3 x SCHEL / Alena Schelová - olejomalby, Petr Schel - sochy, Jaromír Shel - asambláže

Vernisáž v sobotu 29. června 2019 v 16 hodin.



Aktuální výstavy



Za poznáním do muzea! Národní zemědělské muzeum představilo řadu nových programů nejen pro školáky



Národní
zemědělské
muzeum

Za poznatky a zážitky se mohou třídy vypravit do poboček Národního zemědělského muzea v Praze a na zámky Ohrada a Kačina. Řadu nových výukových

programů připravili lektori muzea pro všechny věkové kategorie školáků.

Národní zemědělské muzeum v Praze připravilo pro školáky novou podobu lektorovaných vzdělávacích programů. Tradiční komentované prohlídky jednotlivých expozic postupně nahrazují programy, které kladou důraz především na aktivní zapojení účastníků do jejich průběhu. Děti si prostřednictvím řady aktivit, úkolů, interaktivních prvků, prezentace sbírkových předmětů a diskuze mohou osvojit či prohloubit vědomosti z jednotlivých tematických oblastí zemědělství. Edukační programy jsou určeny především pro žáky z mateřských a základních škol. První takto spuštěný program se nazývá Voda je život a je opřen o dvě klíčová sdělení – voda je vzácná a s vodou je zapotřebí šetřit. V současné době muzeum pracuje na edukačním programu k expozici Zemědělství, který děti seznámí se zásadní rolí zemědělství v lidském životě a jeho významem pro vývoj dějin. „Téma zemědělství úzce souvisí se stavem přírody a krajiny, stejně tak s tématem vody. Je důležité, aby děti již odmala vnímaly zemědělství jako nedílnou součást našich životů, které má velký dopad na naši společnost,“ říká generální ředitel Národního zemědělského muzea Milan Jan Půček.

Také Národní zemědělské muzeum Ohrada, muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství nabízí nové lektorské programy určené pro děti od mateřských škol až po střední školy, vždy přizpůsobené věku návštěvníků. Výklad probíhá zábavnou zážitkovou formou, pro děti jsou připraveny pracovní listy, pro učitele tištěný obsah programu a metodika výuky. Od spuštění nových programů se pracovníci muzea setkávají s nadšeným ohlasem ze strany pedagogů a žáků. Lovecký zámek Ohrada v současné době nabízí programy Letokruhy – kronika života stromů, Cesta dřeva, Voroplavba a Rybářství. Součástí každého z nich je prohlídka jedné z expozic, souvisejících s obsahem zvoleného výukového programu. Průběh návštěvy muzea lze s lektory domluvit individuálně předem. Prohlídku muzea je možné spojit s návštěvou sousední ZOO, v blízkém

okolí zámku jsou restaurace, kde lze s předstihem zamluvit oběd pro celou skupinu.

Muzeum českého venkova na zámku Kačina i díky rozsáhlému zámeckému parku nabízí školákům mimo jiné vyžití také v přírodě. Už dva roky zde funguje venkovní Učebna v lese pro malé i velké zájemce. Vloni byla dokonce rozšířena o část nazvanou Učebna na louce. Zde mají děti i ostatní návštěvníci zámeckého parku možnost seznámit se s rostlinami a živočichy žijícími v zámeckém parku. Nově přibýly panely věnované hmyzu, včelám, ale i regionální zelenině. U zahrady léčivých rostlin lze sledovat včely a hmyz a v přírodní expozici muzea současně i méně známé druhy zeleniny a zemědělských plodin. Vedle panelů s naučným obsahem ji tvoří i řada herních prvků, jež využívají zejména malé děti, které prozatím ještě nejsou schopny porozumět textům na panelech. Programy spojené s Učebnou na louce využilo v loňském roce 565 dětí ze základních a středních škol z Kutnohorska a okolí. V dubnu letošního roku se naučná stezka Ze života hmyzu rozšířila o velké barevné modely dřevěných brouků a přírodní tělocvičnu, kde si děti mohou vyzkoušet některé hmyzí aktivity i v lidském měřítku.

Výukové programy realizované na Kačině jsou propojovány s jednotlivými expozicemi a výstavami Národního zemědělského muzea. Vůbec nejúspěšnějším programem pro děti na Kačině je program Letem včelím světem, v jehož rámci si dětské návštěvníci prohlédnou nově instalovanou včelařskou expozici včetně ukázkového úlu s živými včelami, nakouknout do světničky včelaře a podívat se v zámeckém parku na včely při práci, tedy při sbírání pylu.

Další výukové programy, které Národní zemědělské muzeum Kačina pořádá ve spolupráci s místním spolkem Pod horami, jsou například Mlynáři a pekaři, Stromy a keře – poznej je ve hře, Jak se žilo Chotkům na zámku, Jak se žilo služebnictvu, Zámeckým zahradníkem, Co se skrývá pod kořeny, Lesní detektivové a mnohé další. Kromě velké nabídky výukových programů nabízí zámek Kačina o prázdninách také dětský příměstský tábor.

Více na www.nzm.cz.

Jitka Taussiková, tisková mluvčí, Národní zemědělské muzeum

Národní myslivecké slavnosti

Národní zemědělské muzeum Ohrada pořádá v malebném prostředí loveckého zámku již 18. ročník Národních mysliveckých slavností, které se těší velkému zájmu milovníků myslivosti, lesa a přírody vůbec.

Slavnosti budou probíhat 22. června 2019 od 9 – 17 hod. v zámeckých interiérech, na nádvoří zámku i na prostranství před zámkem. Tradiční akce s bohatým zábavným programem vám nabídne oblíbenou soutěž ve vábení jelenů, ukázky myslivecké kynologie a práce se psy, ukázky sokolnictví, myslivecké troubení. Těšit se můžete též na exhibici psího spřežení, soutěže chladnokrevných koní, přehlídku výcviku sokolnických dravců, lesní pedagogiku.

Po celý den bude programem provázet živá hudba. Slavnosti jsou spojené s prodejem mysliveckých potřeb všeho druhu.

Během dne je organizována exkurze do Staré obory, kde jsou k vidění mufloni, daňci i divoká prasata.

Z nově získaných exponátů muzea bychom rádi upozornili na dermoplastiku losice, která je součástí expozice původní srstnaté zvěře v 1. patře muzea. V loňském roce samice losa evropského darovala

Národnímu zemědělskému muzeu, muzeu lesnictví, myslivosti a rybářství sousední ZOO.

Národní zemědělské muzeum pořádá Národní myslivecké slavnosti ve spolupráci s Českomoravskou mysliveckou jednotou a časopisem Myslivost, pod záštitou ministra zemědělství Miroslava Tomana.

V neděli 23. června bude v čase od 10 – 16 hod. probíhat Dětský myslivecký den. Program bude zahrnovat zábavné soutěže pro děti, ukázky psů, dravců, výroba budek a krmítek, kreslířské soutěže, společné zpívání.

Na obě akce VSTUP ZDARMA.

V rámci Národních mysliveckých slavností bude slavnostně otevřena výstava „Kouzlo myslivosti ve dřevě a kovu,“ na které představí svá díla Petr Tříška – umělecký řezbář, Roman Provazník – umělecké zpracování kovu. Dále budou představeny sbírkové předměty z depozitáře Národního zemědělského muzea Ohrada. Výstava potrvá do 25. srpna letošního roku.

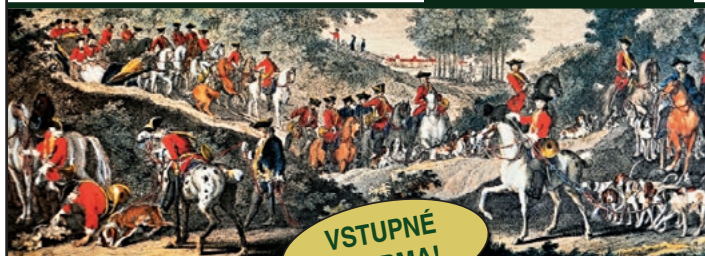


ČESKOMORAVSKÁ MYSLIVECKÁ JEDNOTA, z.s.

NÁRODNÍ MYSLIVECKÉ SLAVNOSTI

sobota **22. 6. 2019**

lovecký zámek
OHRADA



**VSTUPNÉ
ZDARMA!**

Z PROGRAMU:

- * Mistrovství ve VÁBENÍ jiných druhů zvěře
- * slavnostní MYSLIVECKÝ PRŮVOD
- * předávání mysliveckých VYZNAMENÁNÍ
- * LOVECKÁ KYNOLOGIE a ukázky práce psů
- * ukázky SOKOLNICTVÍ, myslivecké TROUBENÍ
- * Mistrovství republiky ve VÁBENÍ jelenů

neděle **23. 6. 2019**

DĚTSKÝ MYSLIVECKÝ DEN

přijďte se pobavit a zausťžit
s jezevcem Bédou a zajícem Jankem

zábavné soutěže, ukázky psů, dravců, troubení,
kreslířská soutěž, výroba budek a krmítek,
společné zpívání a další zajímavé atrakce
nejen pro malé myslivce a přátele přírody
soutěž kroužků projektu Malý Adept myslivosti



po celý den

- * Prezentace trofejí zvěře jihočeských okresů
- * Ukázky sokolnických dravců
- * Soutěže a hry pro děti
- * Lukostřelba a videostřelnice
- * Prodej mysliveckých potřeb
- * Exkurze do Staré obory
- * Soutěž v odhadu jelení trofeje
- * Stánky mysliveckých spolků
- * Burza mysliveckých potřeb
- * Prohlídka depozitáře muzea
- * Prezentace a ukázky nářadí a nástrojů pro myslivce a kutily



Národní zemědělské muzeum
myslivost
Stráž myslivosti

DĚTSKÝ MYSLIVECKÝ DEN

lovecký zámek Ohrada

neděle **23. 6. 2019**

VOLNÝ VSTUP

Celodenní program a zábava
nejen pro malé návštěvníky
s jezevcem Bédou a zajícem Jankem
v rámci ročního finále projektu malý Adept myslivosti



Soutěž tří až pětiletých družstev kroužků mAm

Poznávací stezka pro všechny volně přichází děti, minimálně 15 stanovišť poznávací stezky

ukázky a stánky sokolníků, vábičů, kynologů, trubačů, fotografů, lukostřelců a dalších mysliveckých dovedností, stánky lesní a myslivecké pedagogiky, dámských mysliveckých klubů, dětská střelnice, divadlo, zpívání mysliveckých písniček s dětským pěveckým sborem, výroba plačích budek, ukázky práce mladých kynologů a sokolníků, ukázky koní, jízda v kočárech, představení mysliveckých kroužků, nabídka mysliveckých potřeb, občerstvení a zvěřinové speciality

PROGRAM:

- 10.00 – zahájení
- 10.30 – lovecká kynologie
- 11.30 – dětský pěvecký sbor Sbořeček
- 12.00 – mladí trubači
- 12.30 – vyhlášení soutěže Mě toulky za zvěří
- 13.00 – sokolníci
- 14.00 – vábení zvěře
- 15.00 – společné zpívání se Sbořečkem
- 16.00 – zakončení dětského dne



malý Adept myslivosti www.myslivost.cz/mam



malý Adept myslivosti

Finále prvního ročníku mAm se blíží Sejdeme se na Ohradě?

Je to skoro neuvěřitelné, ale už uběhl skoro celý školní rok, kdy jsme rozeběhli nový projekt pro dětské kolektivy pod názvem **malý Adept myslivosti**.

Pro ty, kteří by snad ještě nevěděli, v každé Myslivosti, i v příloze Malá Myslivost, vycházejí metodiky, úkoly a náměty, co a jak s dětmi dělat v rámci tříletého projektu. Vše je ke stažení a stále doplňováno na webových stránkách www.myslivost.cz/mam. Jsou zde uvedena i podrobnější pravidla a doporučení.

Je pro nás obrovskou satisfakcí, že se v **prvním roce do konce dubna 2019 přihlásilo 171 kolektivů čítajících 2833 dětí!** Dovolím si proto poděkovat všem vedoucím, rodičům a prarodičům, učitelkám mateřských i základních škol a všem těm, kteří se ozvali, jste prostě úžasní! Všem, kteří se přihlásili, jsme průběžně posílali „bronzové“ zápisníky a účastnický odznak pro každé dítě a pro vedoucího na každé dítě 14 kontrolních „bronzových“ nálepek pro plnění úkolů.

Stále se mohou hlásit nové kroužky, stačí poslat jen elektronicky e-mailem na mam@myslivost.cz jednoduché hlášení obsahující jméno, adresu, kontaktní telefon a e-mail vedoucího plus počet dětí, obratem na adresu vedoucího zašleme zpět odpovídající počet „bronzových“ zápisníků, účastnický odznak pro

každé dítě a odpovídající počet „bronzových“ nálepek pro evidenci splnění stanovených úkolů. Nadále platí základní pravidlo minima pěti přihlášených dětí v jednom kolektivu.

V Malé Myslivosti a „velké“ Myslivosti postupně vycházejí úkoly, které by měli malí adepti v průběhu školního roku plnit.

Celý projekt je od prvopočátku založen na dobrovolnosti a angažovanosti vedoucích, kteří mohou s dětmi postupně v období tří let, ale klidně i déle, plnit úkoly a vyplňovat zasláné zápisníky. Jelikož je vše dobrovolné a pravidla jsou velmi volná, je možné začít s dětmi pracovat a plnit úkoly v podstatě kdykoliv, většina kolektivů se ale asi snaží logicky držet období školního roku.

Jak získat zápisníky na další rok?

Vedoucí nyní s nadcházejícím koncem školního roku a v období prázdnin budou zasílat do redakce vyplněné bronzové zápisníky, tak i odpovídající počet bronzových odznaků pro každé dítě. K tomu přiložíme také odpovídající počet stříbrných zápisníků a pro vedoucího sady stříbrných samolepek pro potvrzování splnění úkolů ve druhém „stříbrném“ roku projektu.



Zápisníky ke kontrole můžete zasílat v podstatě kdykoliv, prosíme jen o výrazné uvedení adresy, kam a na koho (vedoucího) zpět poslat. Není stanoven žádný konečný termín, jen prosíme, aby jste všichni zaslali zápisníky ke kontrole hromadně za všechny děti v kolektivu.

Také je asi logické, že ne všechny děti splní „bronzové“ úkoly, že se tedy zatím nevrátí všechny zápisníky ke kontrole. Nevyplněné zápisníky lze použít i nadále v dalším roce a lze je přidat ke kontrole třeba až za rok.

Nadále platí, že se mohou hlásit a přibírat další nové zájemce, nové děti, pro nové kolektivy a zájemce platí jen základní podmínka minimálně pěti dětí ve skupině.

To znamená, že vedoucí bude v dalším roce třeba pokračovat s dvaceti dětmi s plněním úkolů „stříbrného“ roku, ale s novými

školním rokem mu přibude třeba dalších deset nových dětí, se kterými zároveň bude plnit „bronzový“ rok. Stačí nám nahlásit počet nových dětí, požádat si o základní materiály a my je obratem zašleme.

Zápisníky si můžete vyměnit i osobně

Nabízíme následující možnost pro ty, kteří by nechtěli zasílat zápisníky poštou. Osobně bude možné nechat zkontrolovat zápisníky a vyzvednout si nové „stříbrné“ sady při **Dětském mysliveckém dnu na Ohradě v neděli 23. 5. 2019.**

Na nádvori bude připraven stánek s našimi spolupracovníci, kterým budete moci odevzdat vyplněné zápisníky, ony vám je během dne zkontrolují a připraví nové sady.

Zábavná naučná stezka pro družstva i volně přichází

Budeme moc rádi, pokud se na Ohradě zúčastníte se svými malými kamarády a sestavíte nejméně jedno 3-5členné družstvo reprezentující váš kroužek. Klidně ale můžete sestavit za jeden kroužek více družstev.

Samozřejmě uvítáme i jednotlivce, volně přichází děti se svými rodiči, zúčastnit se může každý. Na nádvori a v okolí zámku Ohrada budou připravena jednotlivá stanoviště s plněním zábavných úkolů, kde vždy družstvo do připravené soutěžní listu za splnění úkolů získá razítko či podpis. Po obejití všech stanovišť

družstvo list odevzdá a jako odměnu získá odznak akce a upomínkové předměty věnované ČMMJ a redakci Myslivost.

Nejedná se tedy o plnění nějakých složitých úkolů na body a nějaké počítání a stanovování pořadí, ale spíše o zábavnou hru s poznáním rozličných informací a úkolů.

Máte co předvést jako kroužek a chcete vystoupit na pódiu?

Na pódiu na nádvori bude po celý den probíhat program představující jednotlivé myslivecké odbornosti. Máme ale zájem i představit jednotlivé kroužky. Máte-li nějaké zajímavé vystoupení (zapívání písniček, přednesení básničky, malé trubače, ukázkou nějaké zajímavé společné kroužkové hry, nějaké vtipné a inspirativní výrobky, které si sami vyrobíte, kvízy, případně nějaké další záležitosti, které si myslíte, že by bylo vhodné představit i ostatním jako inspiraci), chcete-li se prostě jako kroužek představit a pobavit ostatní, prosím, napište.

Poslete na e-mail mam@myslivost.cz stručný popis toho, co byste jako kroužek předvedli a ukázali, jaké podmínky a požadavky byste měli, a my se vám budeme snažit vyhovět, v rámci programu představit na pódiu i váš kroužek.

Naším společným zájmem je ukázat pestrost práce s dětmi a inspirovat se navzájem. A protože se dobrovolnosti meze nekladou, budete-li si chtít postavit na louce a v aleji před zámek

svůj vlastní „kroužkový“ stánek, sdělte nám takový požadavek také, určitě se místo najde.

Podpořte akci účastí i vašeho kroužku?

Protože na Ohradě pořádáme takovou akci poprvé a je třeba alespoň rámcově připravit vše tak, aby se vyskytlo co nejméně komplikací, prosíme, zda byste byli tak hodní a naposlali nám do redakce na e-mail mam@myslivost.cz zda uvažujete o účasti, kolik předpokládáte, že přijede z vašeho kroužku dětí a dospělých a kolik za kroužek sestavíte 3-5členných družstev.

Chcete si vyměnit informace a zkušenosti i jako vedoucí kroužků?

V Modrém pokoji v přízemí zámku Ohrada zřídíme workshop pro vedoucí, kam byste mohli přijít, přinést na ukázkou materiály a pomůcky, se kterými pracujete. Vedoucí by se mohli navzájem poznat, prodiskutovat, říci své připomínky a náměty co a jak v práci s mládeží zlepšit a zdokonalit, jaké pomůcky a náměty byste potřebovali.

Prosím, měli-li byste zájem o workshop, napište nám na e-mail mam@myslivost.cz, podle množství zájmu stanovíme určité hodiny k setkání a diskusi, zajistíme přítomnost někoho z vedení ČMMJ a KPK.

S pozdravem, kterým věnujete čas a usilí záslužné práci s dětmi

Jiří KASINA

šéfredaktor časopisu Myslivost

MALÁ MYSLIVOST 3/2019 3

Posunutí zavírací doby Dolní zahrady zámku

Správa zámku se rozhodla částečně vyhovět přání veřejnosti a k 1. květnu 2019 upravuje zavírací dobu následujícím způsobem:

Od května do září bude vždy první den v měsíci zavírací doba posunuta o dvě hodiny. Správa zámku zve na komentované prohlídky zahrad, jejichž termíny jsou uvedeny na webových stránkách zámku v sekci akce.

DUBEN 8:00 - 19:00
KVĚTEN - ČERVEN 8:00 - 20:00
ČERVENEC - SRPEN 8:00 - 21:00
ZÁŘÍ 8:00 - 19:00
ŘÍJEN - BŘEZEN 8:00 - 17:00

Přátelský koncert sboru Záviš

Vážení,
 dovoluji, abychom vás pozvaly na přátelský koncert ženského pěveckého sboru Záviš. Motto letošního koncertu zní „Láskyplný barevný svět.“
 Naše jarní koncerty nám připomínají, že se již blíží léto, doba dovolených, prázdnin a odpočinku. Než se rozlétneme po světě,

přijďte si poslechnout skladby známé, oblíbené a i písně úplně nové, které od nás uslyšíte poprvé. Zveme vás do kostela sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou, kde budeme zpívat 16. června 2019 od 15.00 hodin.

Děkujeme Vám za stálou přízeň a podporu. Moc se na Vás těšíme.

Ženský pěvecký sbor Záviš

Křížžáci Hluboká nad Vltavou



O festivalovém divadelním květnovém víkendu se opět díky náročné organizační práci divadelnic z Kříž-žáků mohli návštěvníci pobavit a potěšit rozmanitými divadelními kusy! V příjemných prostorách zámku Ohrada, kdy vše bylo zalité sluncem. Děkujeme za další pokračování festivalu Křížem kráčem za divadlem.

Krásné to bylo!

Děvčata se dala trochu do kupy a teď se můžeme už jen ohlížet a vzpomínat... Bylo to jako vždy intenzivní, plné emocí a velkých výkonů až pusy bolely od obdivného pískání a ruce od tleskání. Děkujeme všem divadelníkům za jejich nádherná představení a publiku za to, že bylo, a jaksepatří si to užilo!



PANORAMA

BIOGRAF

ČERVEN 2019

KOMORNÍ SCÉNA

CENU VSTUPENKY V VŠECH FILMOVÝCH PŘEDSTAVENÍ SI URČUJE DISTRIBUTOR!!!

1.	ČR–2019 Dolby Stereo	komedie / drama	(95 minut) přístupný
SOBOTA 19.00 hodin	TERORISTKA Kriminalita jenom vypadá jednoduše, paní učitelko, ale pak se dycky něco posere... Hrají: IVA JANŽUROVÁ, MARTIN HOFFMANN, TATIANA VILHELMOVÁ ad. Režie: RADEK BAJGAR		
8.	USA–2019 Dolby Digital	fantasy / dobrodružný / sci-fi	(118 minut) přístupný
SOBOTA 19.00 hodin	X-MAN: DARK PHOENIX Čelí nejohroženějšímu nepříteli. Během vesmírné mise projdou kosmickou slou, jež je dšle slnější. Hrají: SOPHIE TURNER, JAMES McAVOY, JENNIFER LAWRENCE Režie: SIMON KINBERG (ČESKÝ DABING!!!)		
13.	KANADA–2014 Dolby Digital	dokumentární	(66 minut) přístupný
ČTVRTEK 19.00 hodin	ČLOVĚK NA PRODEJ Po stopách ilegálního obchodu s lidskými orgány v Číně... VE SPOLUPRÁCI S NADACÍ ČLOVĚK V TISNI – VSTUP ZDARMA!!! Režie: LEON LEE (ČESKÉ TITULKY!!!)		
14.	USA–2019 Dolby Stereo	sci-fi / akční	(132 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	GODZILA II. – KRÁL MONSTER Předpotopní druhy ožívají a začínají bojovat o nadvládu celého světa... Hrají: MILLIE BOBBY BROWN, VERA FARMIGA, SALLY HAWKINS ad. Režie: MICHAEL DOUGHERTY (ČESKÉ TITULKY!!!)		
15.	USA–2019 Dolby Digital	muzikál/fantasy	(102 minut) přístupný
SOBOTA 19.00 hodin	ALADIN Příběh o Aladinovi, princezně Jasmině a džinoví, který se stane klíčem k budoucnosti... Hrají: MENA MASSOUD, WILL SMITH, NAOMI SCOTT, MARWAN KENZARI ad. Režie: GUY RITCHIE (ČESKÝ DABING!!!)		
21.	ČR–2019 Dolby Stereo	komedie	(93 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	ŽENY V BĚHU Co všechno může způsobit splnit přání a zaběhnout 42 km maraton...? Hrají: ZLATA ADAMOVSKA, TEREZA KOSTKOVÁ, ONDŘEJ VETČÝ ad. Režie: MARTIN HORSKÝ		
22.	USA–2018 Dolby Stereo	hudební / životopisný	(132 minut) přístupný
SOBOTA 19.00 hodin	BOHEMIAN RHAPSODY Film popisuje hudební dráhu Freddie Mercuryho od založení skupiny Queen až po rok 1985. Hrají: RAMI MALEK, JOSEPH MAZZELLO, GWILYM LEE, BEN HARDY ad. Režie: BRYAN SINGER (ČESKÉ TITULKY!!!)		
28.	USA–2019 Dolby Digital	akční / komedie / sci-fi	(118 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	MUŽI V ČERNÉM: GLOBÁLNÍ HROZBA Vždy chrání! Zami proti šmejdom z vesmíru, ale teď čelí ohrožení agentovi v samotné organizaci... Hrají: CHRIS HEMSWORTH, TESSA THOMPSON, EMMA THOMPSON, LIAM NEESON ad. Režie: F.GARY GRAY (ČESKÝ DABING!!!)		

4. a 14.

úterý a pátek
17.00 hodin

BALETNÍ VYSTOUPENÍ ŽÁKŮ 2SZUŠ

Vystoupí žáci ze třídy J. Müllerové

12.

středa
17.00 hodin

IRISDIAGNOSTIKA

„CÍLEM NENÍ JEN HLEDAT NEMOCI, NÝBRŽ JEJICH HLAVNÍ PŘÍČINY“
Přednášet bude Jana Bělohlová – Malý sál

19.

středa
17.00 hodin

CESTUJEME PO SVĚTĚ...

„Z MOSKVY DO JEREVANU“

nejen do ZOO s RNDr. Romanem Kössl

22.

sobota
9.00–17.00 hodin

NÁRODNÍ MYSLIVECKÉ SLAVNOSTI

LOVECKÝ ZÁMEK OHRADA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU
Lidová řemesla, mistrovství ve vábení jelenů, občerstvení, lidová muzika ad.

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

2.

NEDĚLE
17.00 hodin

SRN–2019
Dolby Digital

animovaný/rodinný

(88 minut)
přístupný

V OBLACÍCH

Příběh malého Rorýse, který nestihl odletět do teplých krajín, se nakonec stane hlavním hrdinou.
Režie: CHRISTIAN HAAS, ANDREA BLOCK (ČESKÝ DABING!!!)

21.

PÁTEK
17.00 hodin

USA–2019
Dolby Stereo

rodinný/animovaný

(96 minut)
přístupný

TAJNÝ ŽIVOT MAZLIČKŮ 2

Co se jim honí hlavou, když jsou u zvěrolékaře nebo se objeví vetřelec v podobě dítěte...
Režie: CHRIS RENAUD (ČESKÝ DABING!!!)

Koncert pro DOMÁCÍ HOSPIC sv. Veroniky v Č. Budějovicích
se vzpomínkou na kamaráda Kryštofa Kolodzeje

pátek • 7. června 2019 • 20.00 hodin

VYSTOUPÍ KAPELA GLOBUS

Náměstí ČSLA Hluboká nad Vltavou (PŘI DEŠTI JE KONCERT ZRUŠEN!)
Dobrovolné vstupné bude v plné výši předáno zástupcům Domácí Hospic sv. Veroniky.
(KAPELA GLOBUS HRAJE BEZ NÁROKU NA HONORÁŘI!)

PŘIPRAVUJEME NA ČERVENEC

středa • 24. července 2019 • 20.00 hodin

ZAHAJOVACÍ KONCERT 63. ROČNÍKU FESTIVÁLU DASHA A KAPELA MARTINA KUMŽÁKA

Sál Alšovy jihočeské galerie Hluboká nad Vltavou | Předprodej vstupenek KC Panorama

VSTUPENKY MOŽNO RESERVOVAT NEBO ZAKOUPIT V PRACOVNÍ DNY OD 8.00 - 10.00 HODIN, NEBO 1 HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, JIŽ OD 20. DUBNA 2019!!!
RESERVOVANÉ VSTUPENKY NUTNO VYZVEDNOUT NEJPOZDĚJI 30 MINUT PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, POTÉ BUDOU UVOLNĚNY K PRODEJI!



Vodní linka Budějovice – Karlův Hrádek

Od června je zahájena pravidelná vodní linka z Budějovic na Karlův Hrádek. Karlův hrádek je rekonstruovaná zřícenina, která byla jedinou stavbou Karla IV v jižních Čechách. Více informací o pravidelné lince na www.lodnidoprava.info.



STRAŠIDLO CANTERVILLSKÉ
ZNÁMÝ PŘÍBĚH S OPRAVDOVÝMI HERCI A ŽIVÝM STRAŠIDLEM
13. 7. od 21 h
Hluboká nad Vltavou
www.strasidlonazamku.cz



PŘEDNÁŠKA SE CVIČENÍM

PÁNEVNÍ DNO víme, jak na to..

Ing. Jitka Moulisová
IQ pohybový specialista

Zdravý pohyb ČB
Hluboká nad Vltavou, Podskalí 394
Sokolovna - malý sál

26. 6. 2019, 8:30 - 11:00
vstupné 350,-
rezervace místa po zaplacení

více info na:
www.zdravypohybCB.cz



Zdravý pohyb ČB

cviQ.cz

informačně vzdělávací web pro veřejnost

Český rybářský svaz, z.s., místní organizace Hluboká nad Vltavou, Mánesova 829, 37341 Hluboká nad Vltavou

Novinka pro letošní sezónu na MR Pískovna

Třídenní povolenky za 500,-Kč

1.6.2019 zahajujeme prodej třídenních povolenek pro širokou rybářskou veřejnost za příjmených 500,-Kč.

Tyto povolenky lze zakoupit pouze v Hlubockém infocentru na adrese:
Masarykova 35, Hluboká nad Vltavou.



Pískovna Hluboká nad Vltavou
3 ha klidného rybolovu pod zámek
Prodej povolenek MO Hluboká nad Vltavou
Blíže informace: <http://mo-hluboka.wz.cz/>
piskovna.hluboka@email.cz
mo.hluboka@email.cz
tel. 603 329 881 + 779 990 153

*Zvýhodněné ceny pro členy
MO Hluboká nad Vltavou.*

**Bohatě zarybněný revír (kapr, štika, candát,
sumec, amur, bílá ryba, okoun...).**
**Omezený počet povolenek a poloha
mimo rušné komunikace zajišťují klidný lov!**

Ostatní povolenky (týdenní, měsíční, sezónní) lze zakoupit v sídle MO ČRS, Mánesova 892, Hluboká nad Vltavou dle otvírací doby, nebo po telefonické domluvě na telefonním čísle: 604 410 299.



KOUZLO MYSLIVOSTI VE DŘEVĚ A KOVU

22. 6.–25. 8. 2019
ZÁMEK OHRADA



petr
tříška



roman
provazník



národní
zemědělské
muzeum



Lovecký zámek Ohrada
muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství
Ohrada 17, 373 41 Hluboká nad Vltavou
www.nzm.cz

Ženský pěvecký sbor ZÁVIŠ

Vás zve
do kostela sv. Jana Nepomuckého
v Hluboké nad Vltavou

na tradiční jarní koncert
Motto: „Láskyplný barevný svět“

16. června 2019
od 15.00 hodin

těšíme se na setkání s Vámi

ZŠ Hluboká nad Vltavou a pěvecký sbor Slavíčky z Hluboké
srdečně zvou všechny rodiče a přátele
na

ZÁVĚREČNÝ KONCERT



který se bude konat ve středu 12. 6. 2019 od 17 hodin
v aule základní školy.

Přijďte si poslechnout písničky z pohádky Zlatovláska
a známé filmové melodie.

Na všechny se těšíme.

Léto Fest

HITRÁDI ... které hraje

19–20/7
Č. BUDĚJOVICE VÝSTAVIŠTĚ

PÁTEK
XINDL X/PRAŽSKÝ VÝBĚR
MIG 21/MANDRAGE
MŇÁGA A ŽDORP/HORKÝŽE SLÍŽE
MONKEY BUSINESS

SOBOTA
DIVOKEJ BILL/LENNY
WANASTOWI VJECY/UDG
MAREK ZTRACENÝ/DOGA
ANETA LANGEROVÁ/VYPSANÁ FIXA/LIKE-IT

Předprodej **TICKET LIVE**
www.letofest.cz



HLEDÁTE DĚTSKÉHO LÉKAŘE V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH?

MUDr. Jiří Marek

PRAKTICKÝ LÉKAŘ PRO DĚTI A DOROST

- + osobní a vstřícný přístup
- + moderní vybavení
- + péče o astmatiky
- + objednání na čas

přijímáme
nové
pacienty

REGISTRACE JE U NÁS JEDNODUCHÁ:

- zavolejte nám na 734 433 128 nebo
- vyplňte on-line registrační formulář

<https://www.mediclinic.cz/lekar/ceske-budejovice-marek>



MediClinic+

ADRESA ORDINACE: LÉKAŘSKÝ DŮM GÉČKO
ČESKÉ VRBNÉ 2403, ČESKÉ BUDĚJOVICE

PIVOVARSKÁ SEŠLOST



PIVOVAR :: HLUBOKÁ

SOBOTA 15.6.2019

14:00 - 23:00

☞ CENTRUM MĚSTA ☜

TAROK



FREDDIE MERCURY REVIVAL



LIMIT



1883 - 2016
DEJ BŮH ŠTĚSTÍ!

